

INÁRCSI HIRMONDÓ

XX. ÉVFOLYAM
1. SZÁM
2011. január

ÚJ

Inárcs község önkormányzati, kulturális és közéleti folyóirata

Jó étvágyat!

Karácsonyi emlékek

A karácsonyi ünnepkör idején idén is egymást váltották a nívós rendezvények. A fontosabbakat említve: az egyházak, az óvodák, az iskola tagozatai, a falubéli nyugdíjasok, a nagycsaládosok egyesülete (3-5. fotó), a mozgáskorlátozottak helyi csoportja és a nyugdíjasklub... meghítt ünnepségei után a Mária-templomban karácsonyi hangverseny, a téren közös karácsonyfa felállítás s egy községházán rendezett kis agepe várta a falu lakóit, megadván a hangulatot Jézus születésének 2010. évfordulójához. Összeállításunkban ezek közül válogattunk, hisz mindegyik bemutatása meghaladja lehetőségeinket.

A nyugdíjasok karácsonya, mint mindig, most is a falu legnagyobb befogadóképességű helyiségében, az iskola aulájában felállított karácsonyfa alatt zajlott (1-2. és jobb felső fotó). A zsúfolásig megtelt helyiség színpadán Golda Andrea, művelődésiház-igazgató köszöntötte a megjelenteket és konferálta fel a fellépőket. Előbb a zeneiskolások Szaxi Band együttese, a Sziki Mária énekeg gitárkísérettel betlehemező óvodások és az alsó tagozatosok Everi Dance versenytáncsoportja adtak műsort – melyet a Dabas Tv is közvetített –, majd dr. Gál Imre és Laczkó Mihály mondott köszöntőt. A polgármester egy idézettel fejezte ki a falunak szóló üzenetét. „Az ellenségnek: megbocsátás, az ellenfélnek: türelem, a barátoknak: szeretet, mindenkinek: jóindulat, minden gyermeknek: jó példa, végül önmagadnak: tisztelet! – ezek azok az értékek, amelyek mindenki bukszájába beleférnek! Szeretném, ha boldogságban, családi körben ünneplné mindenki a karácsonyt! Tudom, ez lehetetlen, hisz vannak, akik már nem lehetnek együtt a családdal. Ezért egy-egy gyertyával rájuk is emlékezzünk az ünnepi fa alatt, és segítsük azokat, akiknek most egyedül kell ünnepelniük! Szeretném azt is – folytatta –, hogy azt a kicsi ajándékot, amit most átadunk, olyan szeretettel fogadják, amilyen szeretettel a hétköznapi szorgos munkájával jó néhányan készítettük. A plébános az időről és annak múlásáról beszélt. Mert ahogy az advent az idő készüllete, a karácsony egy picit az időnek az ünnepe is: hogyan tudunk bármit kezdeni azokkal, ami fölött nincs hatalmunk, ami telik, múlik, folyik, de valamicskét el tudunk belőle csípni, ami a miénk lehet. Végül süteménnyel és forró itallal kínálták a résztvevőket, majd átadták az önkormányzat karácsonyi ajándékcsomagját.

A mozgáskorlátozottak helyi egyesülete a kultúrház felújítása miatt az idén a Bagolyvár étteremben tartotta ünnepi összejövetelét (6. fotó). A karácsonyi hangulatú színvonalas műsort itt is a Szaxi Band szolgáltatta, verset Ulicska Hajnalka, Lendvai Adrien, Juráncsik Gergő mondott, Juráncsik Viktoria pedig egy szép karácsonyi énekkel örvendeztetett meg a résztvevőket, akik közös vacsorán vettek részt.

A Rozmaring karácsonyáról Garajzski Jánosné klubvezető így írt (7. fotó): Az idősebbek úgy érzik, hogy sokkal gyorsabban repülnek az évek, mint fiatal korukban. Alig melegegett meg a 2010 is, lám, máris eltűnt. Utolsó napjaiban, a karácsonnyal – ami talán a legszébb az évből – ünnepeztük az elmúlt évet. Megadtuk a módját, a Bagolyvár étteremben tartottunk szép ünnepséget. Golda Andrea, Opóczki Magdolna és jómagam mondtunk verset. Nagy Albinné Fábrián Katalin énekelt karácsonyi dalokat, Jerzsele Zoli csapata szolgáltatta a zenét, mi pedig énekelünk. Végül a polgármester úr köszöntött bennünket, majd egy finom ebéddel zártuk az évet. Mi, klubtagok, köszönjük egymásnak hogy szeretjük, tiszteljük egymást, hiszen ezáltal működik – és jól működik – az inárcsi Rozmaring Nyugdíjasklub!

A falu karácsonyfáját a Dózsa téren állították és díszítették fel. Mire a hatalmas fán kigyulladtak a színes izzók, a templom zsúfolásig megtelt nézőkkel, akiket az újhartyáni Pátria énekegyüttes és a Salon Brass Kvintett karácsonyi koncertje kápráztatott el. Innen vonultak a közös karácsonyfához (8-9. fotó), majd a községháza dísztermében jöttek össze. Itt Golda Andrea művelődésiház-igazgató, Csontos József református lelkész és dr. Gál Imre polgármester mondott ünnepi köszöntőt, majd a katolikus templom Szent György kórusa adott ünnepi műsort, az udvaron pedig a hivatal munkatársai kínálták mákos és diós bejglivel, forró teával és forralt borral az ünneplőket. Az ünnepek végül az otthoni karácsonyfa-állítás, az ünnepi vacsora, az egyházak istentiszteletei és az éjjeli mise mindig meghatározó eseményével értek a csúcspontra.

(tudósítóinktól)

Arany János

Alkalmi vers

Az új évet (ócska tárgy!)
Kell megénekelnem,
Hálálkodva, ahogy illik,
Poharat emelnem.
Mit van, mit kívánni még
Ily áldott időben?
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Olcsó legyen a kenyér,
A gabona áros;
Jól fizesse a tinót
S nyerjen a mézszáros,
Mérje pedig szöszön-boron,
Font kijárja bőven.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Senkinek a nyakára
Ne vigyének kontót;
Valaki csak ráteszen,
Nyerje meg a lottót;
Annyi pénzünk legyen, hogy!
Még pedig pengőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Szegény ember malacának
Egy hija se essék;
Messze járjon dög, halál,
Burgonya-betegség;
Orvos, bakó a díját
Kapja heverőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Tücski-hajeski baromnak
Sokasuljon lába;
Boci járjon mezőre,
Gyermek iskolába;
Gyarapodjék a magyar
Számra, mint erőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Kívül, belül maradjon
Békében az ország;
A vásárra menőket
Sehol ki ne fosszák.
Béke legyen a háznál
És a szívredőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

A bíró is, mint eddig,
Tisztét jól betöltse:
Víz kedviért a babát
Soha ki ne öntse;
Emberiség, igazság
Egyik serpenyőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Zenebona, babona,
Huzavona vesszen!
Visszavonás, levonás
Minket ne eposszen.
Legyen egység, türelem,
Hit a jövődőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Nagy uraink (ha élnek)
Nőjenek nagyobbra;
Áldozzanak, legyen is mit,
Mégse üssék dobra;

Nemzetiségünk mellett
Buzogjanak hően.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Író pedig írónak
Szemét ki ne ássa –
Ne is legyen az idén
Napfogyatkozása
Jó erkölcs-, eszme-, hírmév-,
S előfizetőben.
Adjon Isten, ami nincs,
Ez új esztendőben.

Mire üssek még pohárt?
Asszonyi hűségre?
Barátság-, polgár-erény-,
Vagy mi más egyéb?
Hiszen ezek közöttünk
Vannak kelendőben.
Tudj' Isten, mi minden nincs
Ez új esztendőben!

Tervek, koncepciók, kívánságok

Az új esztendő küszöbén

Ilyenkor, év elején, sokan gondolkodunk azon, hogy mit, és hogyan tegyünk vagy ne tegyünk az év során. Várakozással tekintünk az új évre. Saját optimizmusától függően az emberek kisebb-nagyobb terveket szőnek vagy éppen aggódva várják, hogy mit rejt számukra ez az év. Magamat az optimisták közé sorolom: hiszek abban, hogyha nem keseregünk előre a bajokon, hanem irányítani próbáljuk életünket, és nem csak sodródunk az eseményekkel, a gondjaink is könnyebben megoldhatók. Persze tisztában vagyok azal, hogy nem lesz könnyű dolgunk, de a könnyen elért siker sohasem okoz annyi örömet, mint az olyan eredmény, amelyért keményen megdolgoztunk.

Vegyük tehát számba, hogy milyen fel-

adatokat tervez az önkormányzat a 2011-es évben! Vannak áthúzódó feladataink a pályázatok megvalósításában: terveink szerint március végére elkészül a művelődési ház bővítése, májusban az útpályázat megvalósulásával hét utca kap aszfaltburkolatot (Bajcsy-Zsilinszky, Tanács, Rákóczi, Március 21, Árpád, Béke, Gagarin), és elkezdődik a bölcsőde építése.

A pályázatokon kívül is akad feladatunk bőven, hiszen a többi a szilárd burkolat nélküli utca is felújításra, karbantartásra szorul. Az időjárás megmutatta, hogy mennyire kétségteljes probléma a csapadékvíz elvezetése, ezért ennek megoldására is gondolnunk kell. Készülnek a tervek a Tolnay utca csatornázására, s a tervek szerint a Buckában

is megépülhet a vízvezeték az Erdősor utcáig. A Fekiacs utca a régi iskolánál nagyon szűk, az iskolabusz nem vagy alig fér el a parkoló kocsik mellett, s mindennapos a balesetveszély. Ezt az állapotot meg kell szüntetni, például egy parkoló építésével a konyha melletti területen. Azonban nem csupán településüzemeltetési feladatok várnak ránk. Egyre nagyobb gond a munkanélküliség növekedése, ezért megoldást kell keresnünk a munkahely-teremtésre. Reményeink szerint a Május 1. utca mögötti területen megvalósuló svájci befektetés enyhíthet a gondokon, de keresnünk kell a további lehetőségeket.

Van tehát feladat bőven, csak győzzük erővel és pénzzel. Az erővel úgy gondolom nem lesz gond. Ami a pénzügyi forrásokat illeti, körültekintően kell gazdálkodnunk, mert a mai gazdasági környezetben nem szabad eladósodnunk. Úgy kell gazdálkodnunk, hogy hitelfelvétel nélkül valósíthassuk meg a ránk váró feladatokat. Nem lesz könnyű, de amint fentebb már írtam, ha sikerül, annál nagyobb lesz az örömmünk.

Dr. Gál Imre
polgármester

Beszámolók, viták, döntések

Inárcs Községi Önkormányzat Képviselő-testülete 2010. december 15-i nyilvános ülésén 32-53/2010. (XII. 15.) kt. számon 22 határozatot hozott és 4-7/2010. (XII. 16.) számon 4 rendeletet alkotott. A testületi ülés nyilvános, a polgárok által megtekinthető jegyzőkönyve alapján a tanácskozás és a döntések kivonatait az alábbiakban közöljük. (CzL)

A teljes létszámban megjelent testület mellett részt vett az ülésen **Göndör Ákos** jegyző, **Ádámku Ottóné** csoportvezető, **Golda Andrea** művelődésiház-igazgató, **Velikóvszki Zoltán** bizottsági tag, **Majercsik Ferenc** ckö-elnök, **Radnóthy László**, az Ócsa és Tsai. Kft. és **Czinege István**, az Inárcsvíz Kft. ügyvezetője, a Remondis Kft. részéről **Volenszki József** és **Cserna Ferenc** fb-elnök, továbbá **Goldman Zsolt**, **Gyulay Tamás**, **Hirt Erika** inárcsi lakos. Az ülést **dr. Gál Imre** polgármester vezette. A napirendek sorrendjének módosítása után **Balogh Ferenc**, az integrált hatáskörű bizottság (ihb) elnöke a pénzügyi és gazdasági bizottság (pgb) üléshez csatlakozva a költségvetési koncepció és más anyagok megkésve történt kézbesítésével kapcsolatban tett kritikai észrevételt. Erre a polgármester úgy reagált, hogy az év végén kissé összezsúszott események közepette ez volt az első és egyben az utolsó alkalom, hogy ez előfordulhatott. Ha a jövőben mégis megtörténne, a testületi ülés időpontját kell módosítani, mivel rohammunkában érdemi munkát végezni nem lehet. Az SZMSZ-ben is rögzíteni kell, hogy a testületi ülés előtt két héttel tartsák az szeb (szociális és esélyegyenlőségi bizottság), egy héttel előtte az ihb és a pgb ülést (**Zámbó Istvánné** pgb-elnök javaslatára lehetőleg összevontan), így lesz idő a bizottsági álláspontok előterjesztésekbe történő beépítésére és az anyagok határidőre történő kézbesítésére. Ezek után a **32/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal** (7 igen) elfogadták a meghívóban szereplő 23(!) napirendi pontot, jegyzőkönyv-vezetőnek Róth Jánosnét, hi-telesítőnek pedig Zámbó Istvánné és **Balogh Ferenc** képviselőt választották.

A **Remondis Kft. 2010-ben végzett szolgáltatásainak** tapasztalatairól szóló beszámolót **Balogh Ferenc** ihb-elnök egészítette ki **Szuróczi István**, a kft. fb-tagja bizottsági ülésen kifejtett gondolataival, akinek úgy sikerült a szolgáltatási díjakat 1,3 %-ra szorítani, hogy a kft. jóval nagyobb emelést tervezett. A kft. ui. a teljes rekultiváció, a második ütem megépítése és (a 120-as helyett) 80 literes edények beszerzését is betervezte, mondta **Volenszki József**, így viszont csak az egyedül élőknek fog 300 Ft-tal kevesebbe kerülni a szemétszállítás, és a

rekultiváció ütemezése maradt meg a programból. Az ihb és pgb javaslata alapján a **kft. előterjesztését 33/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal** (7 igen) a testület elfogadta. Az ihb (1 tartózkodással) és a pgb ugyan sokallta, de más megoldást nem látott, így javaslatukra megalkották a **4/2010. (XII. 16.) számú rendeletet** (7 igen) a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési helyi közszolgáltatásról szóló 4/2004. (IV. 01.) sz. rendeletének módosításáról (ld. a 6. lapon). Az ihb kérésére a **34/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal** (7 igen) megbízták a polgármestert, hogy a gyáli lerakóhelyre történő hulladékszállítás feltételeinek megismerése érdekében vegye fel kapcsolatot az A.S.A. hulladékkezelési közszolgáltatóval (és a kakucsai polgármesterrel, tette hozzá **Bolvári Mihály**).

A többször módosított 1992 évi XXXVI-II. tv. 79. § (1) bekezdését figyelembe véve, a pgb és ihb javaslatára a testület vita és észrevétel nélkül fogadta el a **35/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatot** (7 igen) a 2010/3. negyedévi pénzügyi terv teljesítéséről, 436.991 ezer Ft bevételi és 481.945 ezer Ft kiadási teljesítéssel, és legfontosabb feladatnak továbbra is az intézmények és a hivatal működőképességének megőrzését, a kötelezettségvállalások pénzügyi hatástanának biztosítását és minden területen a takarékos gazdálkodást jelölte meg. A pgb egyhangú, az ihb 1 tartózkodással hozott javaslata alapján a testület vita és észrevétel nélkül alkotta meg az **5/2010. (XII. 16.) számú rendeletét** (7 igen) is, mely módosította a testület 2010. évi költségvetéséről szóló 3/2010. (II. 18.) rendeletét.

Dr. Gál Imre polgármester ezek után terjesztette be a **költségvetés 2011. évi koncepcióját**. Bevezetésül elmondta, hogy ezzel kapcsolatban hangzott el a legtöbb kritika. Ez az anyag ti. igen „nagy falat”, megemésztésére viszont rövid idő állt rendelkezésre. A bizottsági üléseken kiderült, hogy a félreértések főképp abból adódtak, hogy a koncepció lényegében az igények megjelöléséből áll. Felhívta a figyelmet, hogy a lehet sokat akarni és felvenni a kívánságlistára, de a költségvetés készítésekor derül majd ki, hogy mire lesz fedezet, mert az ideai források is szűkösek. Ezek után a testület a két bizottság egyhangú támogatása és az államháztartásról szóló 1992. évi XXXVIII. tv. 70. §-a alapján vita és hozzászólás nélkül fogadta el a **36/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatot** (7 igen) a 2011. évi költségvetési koncepcióról, egyetértve annak céljaival. A koncepció alapul 2011. évi költségvetési javaslat elkészítésére a jegyzőt, a jogszabályban meghatározott határidőben történő beterjesztésére pedig a polgármestert kérték fel. A koncepció for-

ráshiányára tekintettel, a testületnek élnie kell mérlegelési jogával, a feladatokat pedig rangsorolnia kell.

A **szervezeti és működési szabályzat** teljes átdolgozása bonyolult feladat, melyre az alakulástól számított hat hónap áll rendelkezésre, mutatott rá a polgármester. Egyelőre az újjászervezett bizottságok feladat- és hatáskörét kell megállapítani, mely a jogszerű működés feltétele. Ezt Balogh Ferenc bizottsági elnök is megerősítette, majd az ihb és pgb támogatásával a testület megalkotta a **6/2010. (XII. 16.) számú rendeletet** (7 igen), mely módosította a szervezeti és működési szabályzatról szóló 7/1999. (VII. 28.) képviselő-testületi rendeletet.

A **közüemi vízműből szolgáltatott ivóvízért és a közüemi csatornamű használatáért fizetendő hatósági díjak** megállapításáról és a díjalkalmazás feltételeiről szóló rendelet módosításának tárgyalása során **Balogh Ferenc** ismertette **Czinege István** ügyvezető ihb-ülésein elhangzott kiegészítését (miszerint az árkorrekció nem éri el az inflációs rátával történő emelést), és az előterjesztés elfogadására irányuló bizottsági javaslatokat. A rendelettervezet, közölte a polgármester, a módosított bruttó vízdíjat a közületeknek 605, a lakosságnak 225, a csatornahasználati díjat a közületek 800, az önkormányzatnak 700, a lakosságnak 360 Ft-ban, a készenléti díjat mindkét esetben 215 Ft-ban állapítja meg. Ezek után az árak, majd a közműfejlesztési hozzájárulás megállapításáról született döntés. Előbbi eredménye a **7/2010. (XII. 16.) számú rendelet** (7 igen), a közüemi vízműből szolgáltatott ivóvízért és a közüemi csatornamű használatáért fizetendő hatósági díjak megállapításáról és a díjalkalmazás feltételeiről szóló 25/2003. (XII. 18.) rendeletnek **módosításáról** (az új tarifákat ld. a 6. lapon). **Dr. Gál Imre** ezt követően a kft. ügyvezetőjének előterjesztése alapján javaslatot tett a nettó 400 ezer (áfával 500 ezer) Ft víz- és csatornaközmű-fejlesztési hozzájárulás felére történő csökkentésére. A javaslathoz Nyitrai Attila, Bolvári Mihály és Göndör Ákos szolt hozzá, majd a bizottsági javaslatok hangzottak el. Végül a testület az előterjesztésnek megfelelően a **37/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal** (7 igen) jóváhagyta, hogy 2011. január 1-jétől a lakossági víziközmű- és csatornaközmű-fejlesztési hozzájárulás a községben egyaránt nettó 100 ezer (együttesen és áfával 250 ezer) Ft-ra csökkenjen. Az ezt követő 9. napirendi ponton a vita és hozzászólás nélkül döntöttek és a **38/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal** (7 igen) elfogadták az Ócsa és Társai Nonprofit Kft. javaslatát a 2011-re tervezett **szennyvíztisztítási díjak változatlanul hagyásáról**.

A Rákóczi úti **önkormányzati bérlakás bérlőkijelölése** ügyében (kiegészítve a Balogh Ferenc ihb-elnök és Bolvári Mihály alpolgármester által javasolt korlátozásokkal) a testület elfogadta a **39/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatot** (7 igen), s az idevonatkozó 11/2009. (VII. 30.) önk. rendelet 5. § (1) bek. alapján a Rákóczi út 3/B. sz.

önkormányzati tulajdonú fsz.-i bérlakásra, közszolgálati jogviszonya idejére, 2011. jan. 1-jétől dec. 31-ig **Rónaszéki Erika** köztisztviselőnek szolgálati lakásként bérleti jogot biztosított.

A **bölcsőde közbeszerzési eljárására** vonatkozó közbeszerzési szakértő kiválasztására beérkezett három ajánlat közül a bizottságok a Perfectus kft. ajánlatát támogatták. Mellette szól az is, tette hozzá **dr. Gál Imre**, hogy munkájukról a községnek közvetlenül is jó tapasztalatai vannak. Így vita és hozzászólás nélkül hozták meg a **40/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatot (7 igen)**, mely a Perfectus Közbeszerzési, Számviteli és Üzletviteli Tanácsadó Kft. ajánlatát fogadta el a Közép-Magyarországi Operatív Program keretében bölcsődei szolgáltatás indítására elnyert támogatás közbeszerzési eljárásának lefolytatására.

Az M5-ös melletti **iparterületre vonatkozó vételi ajánlatról a polgármester** szóban is tájékoztatta a képviselőket. **Guy Borgeat**, egy svájci csomagolóipari cég képviselője m²-enként 1.000 Ft tudna fizetni érte, de testület minimum nettó 3.000 Ft-ot tart indokoltnak rá. Megoldásként kívánczik a jegyző felvetése, hogy helyette a Május 1 u. mögött iparterületre kijelölt, 022/28. (belterületbe vonásával 1901.) hrsz.-ú, 1 hektáros önkormányzati területen ajánlanak fel ezen az áron a cégnek ingatlant. A vitában rajtuk kívül **Bolvári Mihály** alpolgármester, **Balogh Ferenc** íhb-elnök és **Majercsik Ferenc** ckö-elnök szólott hozzá. A befektetőnek most 2500 m²-re van szüksége a beruházásához, a jogszabály szerint ez a minimális nagyság, bár az **alpolgármester** (aki a nagy iparterületen sem értett egyet a terület ésszerűtlen elaprózásával) ezt is kevesellte. Az ajánlattétő ezen egyelőre 5 munkahelyet létesítene, s két-három év múltán a területet 5.000 m²-re növelné. Ennek kimérése balról kezdődne, s amennyiben a cég él az elővásárlási joggal vagy részletfizetési kedvezményrel, erről később lesz döntés.

Itt kapcsolódott be **Majercsik Ferenc** a vitába. Az ügy ti. a ckö-t is érinti, mert az új iparterület a Május 1. utcai roma ingatlanokkal határos. Az iparterület kis részét érintené, ha a telekhatár mellett fűthető konténerek telepítésével teremtenének fürdési és mosási lehetőséget a romáknak, amit pályázati támogatásból lehetne megvalósítani. Mivel csak egy-két két nagyobb házban van fürdési lehetőség, a tárcsás mosógépűkhöz pedig nincs megoldva a csatornázás, ez súlyosan nehezíti az életüket. A konténer tehát megoldást jelentene mindaddig, amíg a szociális bérlakások építésével a roma családok lakhatása megoldódik, amit a jelek szerint az új kormány is támogat.

Az elképzelés annyiban érinti a döntést, hogy a befektetőnek az iparterület bal, vagy roma lakások felőli jobb oldalán jelöljék ki az ingatlant, mondta a **polgármester**, majd az **alpolgármester** vette át a szót: Ez egy iparterület, és ha a kisebbségi önkormányzat igényt tart rá, ugyanazokkal a feltételekkel, mint a svájci, megkaphatja a területet. Az nem járható, hogy a terület az önkor-

mányzaté, a rajta felállított konténernek a ckö-é, és egy harmadik fél használja mindkettőt. Át kell gondolni, hogy ki lesz a területnek a kezelője, ehhez elektromos áram, annak bevezetéséhez tulajdoni lap szükséges, továbbá víz és csatorna. Mivel ez nem ennek az ülésnek a tárgya, a fiatalember terjesszen be egy kérelmet a következő ülésre, ajánlotta, és akkor foglalkoznak vele. A testület végül a **41/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** elutasította a svájci csomagolóipari cég ajánlatát a 819/11 hrsz.-ú, 3 hektár 926 m² nagyságú, kizárólag önkormányzati tulajdonú iparterület 2.500 m²-es részének m²-enként 1.000 Ft-ért történő megvásárlására, és helyette a Szőlőtelepen lévő, önkormányzati tulajdonú 1901 hrsz.-ú, 9.598 m² nagyságú iparterületen ajánlott fel azonos áron és feltételekkel azaz, hogy az értékesítés ennek DNY-i oldalán kezdődjék.

Élénk vitát váltott ki Dabas Város Önkormányzata Hivatásos **Tűzoltósága kérelme**, mely 2010 után – amikor elutasították – másodszer szerepel a testület előtt. Fedezet híján az íhb most is az elutasítás, a pgb pedig úgy foglalt állást, hogy a tűzoltóság hatáskörébe tartozó 12 önkormányzat csatlakozása esetén a lélekszámnak megfelelő arányban vállaljanak részt belőle, mely szerintük Dabas feladata volna. **Golda Andrea** és **Goldman Zsolt** viszont támogatta a kérelmet, **Bolvári Mihály** javaslatára pedig **Velikóvszki Zoltán** bizottsági tag adott kimerítő tájékoztatást: A kérés 2007-ben és most is egy 100 millió Ft értékű fecskendő 80%-ban pályázatból történő megvásárlására vonatkozott, amit 20%-kal a tűzoltósághoz tartozó önkormányzatoknak (és az autópálya-fenntartásnak) lélekszámárányosan kellene vállalni. Ez nem dabasi ügy, hiszen az egész körzetet ellátják! A 10-12 éves Ifafecskendő cseréje szorul, ez újabb évtizedre védelmet jelent a térségnek, így Inárcsnak is. A hozzájárulás lakosonként 235 Ft-ot(!) jelent, amit Örkény kivételével minden polgármester támogattott. A testület ennek ismeretében fogadta el a **42/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatot (7 igen)**, melyben megbízta a polgármestert, hogy a **tűzoltóság kérelme ügyében a támogatásra vonatkozó egyeztetés érdekében vegye fel a kapcsolatot a kistérség polgármestereivel.**

Hasonlóan hosszú vita után fogadták el a határozatot a **csótányirtásra beérkezett ajánlatról**. Dr. Gál Imre kifejtette, hogy a jegyzővel, a védőnővel és a vállalkozóval együtt katasztrófális állapotokat találtak a Május 1. utcai három ingatlanon, mely sürgős és hatékony beavatkozás hiányában az egész községet veszélyezteti. Egy korábbi döntés 450 ezer Ft-ról, a mostani ajánlat 150 ezer Ft-ról szól, viszont meg kell ismételni, mert csak úgy hatásos. Az ajánlat elfogadását mindkét bizottság támogatta, majd **Hirt Erika** kért szót. Egyebek között elmondta, hogy nem minden érintett ingatlan van önkormányzati tulajdonban, és ha a magántulajdonban lévő háznál is az önkormányzatnak kell elhárítani a járványveszélyt, azt vajon „az önkormányzat pénzéből? Itt nem csak arról van szó, hogy a

három ingatlanon milyen kócerájban laknak, milyen körülmények között és nem az ott lakók problémájáról van szó. A falu is fel van lázadva, csak itt

nem mondják, hogy amikor elvárunk jogszabálykövetést a lakóktól, akkor hogy nem lehet ezt érvényesíteni minden lakóval.” Azon a három ingatlanon valóban kritikus helyzet van, bár olyan ember is él ott, aki pozitív példaként említhető. Viszont sok olyan, magányos ember él méltatlan körülmények a faluban, akik fűteni sem tudnak, ezért amikor e fontos kérdéssről tárgyalnak, a magányosan élők helyzetét is tekintik át. **Dr. Gál Imre** rámutatott, hogy ezt szolgálja a szemétszállítási díj elengedése a hetven év felettieknek, a közmunkásokkal kiirtott száraz fák és gallyak szétoztása a rászorulóknak között, a csótányirtás viszont az egész falu érdekében nem tűr halasztást. Végül a **43/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** elfogadták **Bejó Gyula** kártevőirtó (2 x 150 ezer Ft + áfa) ajánlatát, és a Május 1. utca 7-11. sz. ingatlanokon elrendelték a kétszeri csótányirtást.

Testvértelepülési kapcsolat kialakítására a szlovák határ közelében, a lengyelországi Zakopane mellett fekvő **Rytko községgel** a lengyel kisebbségi önkormányzat (lkö) elnöke, **Baloghné Csücs Zita** tett javaslatot. A szép helyen, hegyek közt fekvő falu gyorsan fejlődik, és gyönyörű természeti adottságaira építve kiváló wellness és síelési lehetőségei vannak. A kapcsolatnál a kölcsönösségen lenne a hangsúly (csereakciók, sport, kultúra, ifjúság stb.). Ehhez mindkét önkormányzatnak meg kellene tervezni a lehetőségeket, és meg kellene kötni egy megállapodást. Ennek érdekében a rytkoak is szívesen bemutatkoznának Inárcson, az lkö pedig a szervezésben és a nyelvi és akadályok leküzdésében segíthetne. A testvérközségi kapcsolatok eddigi tapasztalatait ecsetelve, **Balogh Ferenc** a négyből kettő (Nádszeg, Réty) és újként Rytko falvakkal tartotta indokoltnak a megállapodások megújítását v. megkötését. **Zámbó István** arra hívta fel a figyelmet, hogy ne csak a falunapra szűküljenek a kapcsolatok, és minden réteg élhessen a lehetőséggel. **Bolvári Mihály** élesen bírálta a testvérkapcsolatok eddigi gyakorlatát és hozzátette, hogy Inárcs már bizonyította a lengyelek szeretetét, amit az emléktábla is bizonyít. Szívesen fogadják a lengyel önkormányzati delegációt is, de úgy vélte, a kapcsolatok kialakítása és ápolása nem az önkormányzat, hanem a művelődési ház, az önszerveződések és a kisebbségi önkormányzat feladata, mely költségvetési pénzzel is rendelkezik hozzá.

Folytatás a 6. oldalon >

Az 5. oldal folytatása >

Baloghné Csúcs Zita Iko-elnök viszont rámutatott, hogy a testvérközségi kapcsolat létrehozása és megápolása nem a ki-sebbségi, hanem a települési önkormányzatok között jöhet létre. Az eddigi gyakorlattól el-

térő keretek között így az **alpolgármester** és a **polgármester** is támogatta a javaslatot. A hivatal és a polgármester kapcsolatfelvétele – tette hozzá – nem kell, hogy túljárjon egy bizonyos egészséges határon, és ő is azt szeretné, ha a kapcsolat a polgárok között valósulna meg. **Hirt Erika** – Bolvári Mihállyal egyetértve – egyebek közt szintén úgy nyilatkozott, hogy szerinte a lakosság körében jogos volt a felháborodás a testvérkapcsolatok gyakorlatával szemben, de azoknak anyagi konzekvenciája is van. Ezért javasolta, hogy a testület e célra határozzon meg egy összeget a költségvetésben, melynek felhasználását szakszerűen tervezzék és valósítsák meg. Az elhangzottakat **dr. Gál Imre** úgy összegezte, hogy a javaslattal egyetértének, az észrevételek a kapcsolat mikéntjéhez kapcsolódtak, ezért az utóbbi javaslatot is érdemes megfontolni, majd a **44/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** elfogadták az Iko-elnök javaslatát a testvértelepülési kapcsolat felvételére a lengyelországi Rytroval.

A 16. napirendi pontban élénk vita bontakozott ki **Aranyics János rendőr kmb. beadványáról**. Mivel a rendőri szolgálat el látásához saját gépkocsiját használja, ennek üzemeltetését a munkáltatója által megállapított km-kereten túl saját keresetéből nem fedezheti, ezért (a tavalyihoz hasonlóan) az önkormányzattól havi 1.300 km üzemanyagköltség-támogatást kért. A testületből a témához **dr. Gál Imre** hétszer, **Bolvári Mihály** háromszor, **Zámbó Istvánné** kétszer, **Balogh Ferenc** egyszer szólt hozzá. A jelenlévők közül a témát **Hirt Erika** őt, **Velikóvszki Zoltán**, **Golda Andrea** és **Nyitrai Attila** egy-egy véleménnyel, **Ádámku Ottóné** pedig két tájékoztatással gazdagította. A bizottsági elnökök felvetették, hogy Inárcs eddig is magasabb támogatást nyújtott, mint Kakucs és Újhartyán, amit népesség arányában kellene összehangba hozni, és egy közös rendőrös létrehozását is kezdeményezni kellene. Ötletek vetődtek fel a támogatás mértékéről, módjáról és fenntarthatóságáról, majd két új szálon (a polgárorség és a civilszervezetek támogatása) folytatódott a vita tovább. Mivel a végleges döntés meghozatalára csak a költségvetés ismeretében lesz mód, végül a **45/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** olyan elvi döntést hoztak, hogy a kmb rendőrt 2011. febr. 15-ig terjedő időszakra részesítik költségértékesítésben. A támogatás mértékére vonatkozó javaslatok megvitatása után a **46/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** 2011. február 15-ig havi 1000 km erejéig biztosították a gépjármű-költségértékesítést, majd a **47/2010. (XII. 15.)**

kt. sz. határozattal (7 igen) megbízták a polgármestert, hogy közös rendőrös kialakítása vagy közös kmb rendőrök működtetése céljából vegye fel a kapcsolatot az újhartyáni és a kakucs polgármesterrel.

Vasas János ingatlanvételi kérelméhez heten szóltak hozzá, majd a **48/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** a 297/12 hrsz.-ú 616 m² kivett út 256 m²-es önkormányzati tulajdonú részterületére elfogadták a felajánlott m²-enként 3000 Ft-os vételárat, majd az ihb és pgb javaslatára alapján a **49/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** hozzájárultak a Széchenyi u. 73/A sz., 97 hrsz.-ú ingatlan tulajdoni lapján lévő, 3070/1966. 12.05. számú határozattal bejegyzett beépítési kötelezettség törléséhez.

A **polgármester, alpolgármester, a két bizottsági elnök, a jegyző és Hirt Erika** részvételével élénk vita folyt **Laczy Károly volt polgármester pénzügyi követeléséről**. Mivel az előterjesztést a képviselők megkapták, de a jelenlévő vendégek nem ismerték, **dr. Gál Imre polgármester** a napirend tárgyalása előtt összefoglalta az ügyet, mely lényegében két kérdésről: a végkielégítésről és a ki nem vett szabadság pénzbeli megváltásáról szól.

Az első előzménye, hogy a testület alakuló ülésén a végkielégítésre vonatkozó személyes ügyben elődjét a polgármester nem tudta megkérdezni. Ezért jogosan rendelkezte el a testület, hogy azt zárt ülésen tárgyalják, Laczy Károly azonban utóbb sérelmezte, hogy ügyben a nyilvánosság kizárásával döntöttek. Arról volt szó, hogy az átadás-átvétel a polgármesterek között nem volt teljesen tisztázott, mivel a volt polgármester személyesen nem jött el rá. Távollétét azzal indokolta, hogy a kapucengője és a telefonja egyidejűleg romlott el, ezért nem tudták értesíteni az átadás-átvétel időpontjáról. Így az adminisztratív átadás sem tudott megjelenni, amit a Pest Megyei Közigazgatási Hivatal képviselője, a hivatal dolgozói és az újonnan megválasztott polgármester jelenlétében végeztek el. A jogszabályban előírt okmányok és ügyiratok átadása a hivatali dolgozók jóvoltából végül megtörtént, csak a távollévő volt polgármester aláírása hiányzott a jegyzőkönyvből.

Az alakuló ülésen tehát dönteni kellett arról, hogy végkielégítése háromhavi, hat-havi bér vagy nulla lesz. A jogszabály szerint alanyi jogon háromhavi végkielégítés akkor jár, ha az átadás-átvétel törvényesen megtörtént. További háromhavi végkielégítés akkor **adható**, ha a képviselő-testület azt megszavazza. Mivel az alanyi jogon járó háromhavi végkielégítés feltétele az átadás-átvétel, a testületnek előbb abban kellett állást foglalnia, hogy ez az eljárás elfogadható-e a távollétében. A képviselők egyetértettek abban, ha felsorolt indokait elfogadják, meg kell adniuk a háromhavi végkielégítést, ezért először a törvényesség kérdését tisztázták. Miután indokait elfogadták, megszavazták az alanyi jogon járó háromhavi végkielégítést, melynek törvényes feltétele a hivataladás volt. A hivatalban lévő polgármester ekkor azt mondta, hogy korábban javasolta volna, hogy a pluszként adható háromhavi legalább egyhavi összeget tegyenek mellé, de a történetek mi-

att ezen álláspontjától elállt, amit akkor el is fogadtak a képviselők. A leköszönő polgármester most viszont úgy döntött, hogy ügyvédhez fordul, mivel szerinte a képviselő-testületnek ebben a kérdésben nem kellett volna döntenie, ugyanis a háromhavi bér neki alanyi jogon is járt. Szerinte tehát amikor a testület (a hivataladás történt távolmaradás okainak tisztázásával) háromhavi végkielégítéséről döntött, az nem erre, hanem a pluszként adhatóra vonatkozott, ezért a háromhavin kívül (a kamatokkal visszamenőleg) plusz háromhavi bérre tart igényt.

Ezt a követelést egészítette ki azzal, hogy az elmúlt nyolc évben egyetlen napot sem töltött szabadságon, ezért visszamenőleg kéri szabadságának pénzbeli megváltását kamatosan, ami hozzávetőlegesen több mint nyolcmillió Ft-tal terhelné az önkormányzatot. A jelenlévő **Hirt Erika** azon kérdésére, hogy a polgármester személyére miként vonatkozik a szabadságolási kiadása (mivel a kérés csak akkor megalapozott, ha megfelelően dokumentált), **dr. Gál Imre** a következő magyarázatot adta. A jegyző vezetői, a polgármester pedig irányítja a hivatalt. Bár a hivatalban ő az első ember, rá ugyanúgy vonatkoznak a szabadságra vonatkozó jogszabályok, mint a többi köztisztviselőre. Tehát neki is kell készítenie szabadságolási tervet, melyről munkáltatójának, a képviselő-testületnek kell döntenie, és a szabadság-nyilvántartást is vezetnie kell. A jogszabályok alapján a ki nem vett szabadságok tekintetében is ugyanazok a szabályok vonatkoznak rá, mint a köztisztviselőkre általában, tehát az előző években ki nem vett szabadság nem fizethető ki. Így hát jogilag ez a követelés is megalapozatlan, ti. szabadság-nyilvántartást nem vezetett, s ha vezetett volna, nyolc évre visszamenőleg akkor sem követelhető, mert igényt legfeljebb egy évre lehet benyújtani. Egy volt polgármester hasonló követelését az előterjesztésben idézett legfelsőbb bírósági állásfoglalás is ezért utasította el.

Mulasztásból nem lehet előnyt kovácsolni – tette hozzá a polgármester –, azzal pedig, hogy nem vezette a szabadság-nyilvántartást, elődje mulasztást követett el, és (mivel az ellenkezőjét a testület nem tudja bizonyítani) most erre támaszkodva követeli, hogy visszamenőleg fizessék ki. Az elmúlt időszakban egyébként volt példa rá, hogy a sportegyesület vezetőjeként kereste, de nem találta, mert szabadságát töltötte. A hatból öt képviselő az előző időszakban is hivatalban volt, így ők is tudják, vajon minden napot itt töltött-e vagy volt szabadsá-

gon is. A polgármester elmondta, hogy emiatt nem kezdeményez eljárást, mert az önkormányzat és a falu érdeke peres úton is védhető. Az ügy háttérében szerinte a két szavazatkülönbséggel végződő szoros választási eredmény áll, de a követelés nem neki, a jegyzőnek, a képviselőnek vagy a hivatali dolgozóknak sértő, hanem magát a települést hozza lehetetlen helyzetbe. A vita után s a bizottságok állásfoglalása alapján az **50/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatban (7 igen)** a testület végül úgy döntött, hogy a dr. Zempléni Kinga ügyvéd által képviselt volt polgármester megszűnt jogviszonyával kapcsolatos követeléseket elutasítja, arra az esetre pedig, ha bírósághoz fordul, felhatalmazzák dr. Gál Imre polgármestert, hogy a testület jogi képviselőjére – a peres eljárás jogerős lezárásáig – arra alkalmas ügyvéd-del kössön szerződést.

A 20. napirendi pontban az **Auto-X Bt. lámpatestek kiépítésére** vonatkozó kérelmet tárgyalták. Ennek indoka, hogy saját költségén egyedül vezette ki az elektromos áramot az M5-ös iparterületre, amelyhez mások is csatlakozhatnak. **Dr. Gál Imre** részletes tájékoztatása után 15 hozzászólás hangzott el főleg azért, mert a bizottságok javaslatára helyszíni bejárásom mérték fel, hogy a községben hol lenne még szükség közvilágítási lámpákra. Ezek összevetése után az **51/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozat (7 igen)** a testület elrendelte az előter-

jesztésben szereplő 16 db lámpatest felszerelését, és megbízta a polgármestert, hogy kérjen árajánlatot a fejlesztésre.

A polgármester előterjesztésére vita nélkül fogadták el az **51/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozatot (7 igen)**, miszerint az OKÖT Tourinform Iroda létrehozására kötött együttműködési megállapodását az alapítvány szerződés 12. pontja alapján 2010. nov. 30-ra visszamenőleg felmondták.

Az utolsó napirendi pontban **Rafael Lászlóné** szobor által is tárgyalt, Elmű-tartozáshoz kapcsolódó **kölcsönkérelméről** hallgatták meg a polgármester tájékoztatását. **Dr. Gál Imre** arra is kitért, hogy a közmunkaprogram teljes átalakulása következtében nem a közcélú munkások közvetlen felvétele, hanem csak a rászorultság megállapítása fog az önkormányzat hatáskörébe tartozni, végül az **52/2010. (XII. 15.) kt. sz. határozattal (7 igen)** a kérelmet elutasították.

A hivatalos napirendek után a testület **Goldman Zsolt** beszámolóját hallgatta meg, aki egy hónapon át **napi négyórás megfigyelést végzett az iskolabuszon**. Elmondása szerint egy-két gyerek hozzáállása a társaikhoz megdöbbentő, viselkedésük brutális, „tébolyda az egész busz”. A kisebbség magatartása normálisnak mondható, viszont az, hogy a sofőr hátul is nyitja az ajtót, és ahogy a buszról leszállnak a gyerekek, balesetveszélyes. Ezt meg kell szüntet-

ni, a felügyeletre pedig továbbra is szükség van. Miután a témát a bizottságok elé utalta, több kérdés, hozzászólás, javaslat pedig nem volt, a polgármester megköszönte a részvételt és az ülést berekesztette.

L. Göndör Ákos jegyző

A testület februári napirendek
(időpont 17 óra)

1. 2011. évi költségvetési rendelet elfogadása (előterjesztő: dr. Gál Imre polgármester)

2. A temető fenntartásáról, rendjéről és üzemeltetéséről szóló 9/2005. (IX. 21.) rendelet módosításának a megtárgyalása (előterjesztő: Göndör Ákos jegyző)

3. Köztisztviselőkkel szemben meghatározandó 2011. évi teljesítménykövetelmények alapját képező célok meghatározása (előterjesztő: Göndör Ákos jegyző)

4. Beszámoló a helyi adóbevételek alakulásáról (előterjesztő: Göndör Ákos jegyző)

(polgármester)

A 2011. január 1-jétől érvényes közszolgáltatási és közműhasználati díjak és közműfejlesztési hozzájárulás Inárcs községben

● Azon ingatlanokon, ahol életvitelszerűen 1 fő tartózkodik, a tulajdonos (igénybevevő) a 120 literes edény díjából havi 300 Ft kedvezményben részesül, amit a közszolgáltató az aktuális díjból negyedévente levon.

● A háztartásokban keletkező többleshulladék gyűjtésre elszállításra szolgáló, a szolgáltató logójával ellátott műanyag zsák ára darabonként nettó 375 Ft, mely a zsákban elhelyezett hulladék gyűjtésének, szállításának és ártalmatlanításának a díját is magában foglalja.

A települési szilárd hulladékkal kapcsolatos helyi közszolgáltatás

A heti egyszeri összegyűjtés, elszállítás, ártalmatlanítás havi nettó díja ingatlanonként		
120	240	1.100
literes hulladékgyűjtőben elhelyezett hulladék esetén		
1.615 Ft	3.230 Ft	16.150 Ft

A közüzemi vízműből szolgáltatott ivóvízért és a közüzemi csatornamű használatáért fizetendő díjak köbméterenként

Tárgy	nettó Ft/m ²	25% áfa	bruttó Ft/m ²	
Víz	lakosság	180	45	225
	közület	484	121	605
	havi készenléti díj	172	43	215
Csatorna	lakosság	288	72	360
	közület	640	160	800
	önkormányzat	560	140	700
	havi készenléti díj	172	43	215
Közműfejlesztési hozzájárulás	víziközmű	100.000	25.000	125.000
	csatornaközmű	100.000	25.000	125.000

Önmegtartóztatás

Ha a kedves olvasó a cím láttán nem lapozott tovább, akkor már érdemes megírni ezt a cikket. A címben jelzett felfogás és magatartás ugyanis nem tartozik a „trendi” szellemi áramlatok körébe. Az életfelfogásunkat, fogyasztási szokásainkat meghatározni igyekvő reklámok, személyek, legnagyobb olvasottsággal bíró kiadványok és legnagyobb nézettséget jegyző TV-csatornák többnyire azt sugallják, ne fogjuk vissza magunkat. Vegyük le a boltok polcáról, amit kínálnak, együk azt, amit legjobban szeretünk, tegyük azt, ami kedvünkre való, élvezzük az életet. El kell tenni néhány évnek ahhoz, hogyha valaki követi a felsorolt készítéseket, kiderüljön, elfogy a pénze, elhízik, konfliktusba kerül környezetével, és próbálgatása során eljut azokhoz az élvezetekhez, amelyek már károsak egészségére.

Ezeknek az önkárosító folyamatoknak, csak önmegtartóztatással lehet gátat szabni. A keresztyén egyházi évben most lépünk a böjt időszakába. A böjtölés az önmegtartóztatás egyik nagyon direkt formája és gyakorlata. A régi időkben olykor a szükség is rákényszerítette az embereket a böjtölésre. Égővükben modern tartósító technikák nélkül nehéz volt elegendő élelmiszert tárolni a tavaszi-nyári gyümölcsök és zöldségek megjelenéséig. Az életben maradás érdekében az embereknek – józan belátás alapján – nem volt szabad igényeik szerint táplálkozni.

Ettől függetlenül annak felismerése is erősíti a böjtölés gyakorlatát, hogy hosszú

távon nem érzéki igényeim kielégítése szolgálja igazán javamat és boldogságomat. Üdvösségemet, boldogságomat és javamat az Istenben vetett bizalom, a kikristályosodott elvek követése, az önismeret, a lelki élet, az ideális életmód szolgálják. A legegyszerűbb táplálék böjt olyan módon segít ebben, hogy gyakorlása elindít egy „belső párbeszédet”. Ha nem fogyasztok elegendő táplálékot, akkor a gyomrom üzenetet küld az agyammak: éhes vagyok! Mivel ez nem csupán véletlen, ezért az agy valami ilyesmit válaszolhat: most böjtölünk.

A belső párbeszéd érzéki igényeim és szellemi döntéseim között addig folyik ilyen tartalommal, ameddig az üres gyomor és az éhezés rákényszerít erre. Ha véget vetek a böjtnek és megtöltöm a gyomromat mindenféle földi jókkal, akkor a megelégedettség érzése egészen más gondolatokat szül és más irányba tereli figyelmemet és lelkiállapotomat. Mivel nem csak táplálék, hanem a vásárlási, szex, számítógép, autó, TV és bármilyen élvezet terén böjtöt lehet tartani, ezért ezekkel a próbálkozásokkal lassan kialakulhatnak önmegtartóztatási szokásaink, amelyek újabb és újabb belső párbeszédet indítanak útjára, növelik önismeretünket, segítenek abban, hogy ne tömegmanipuláció áldozataiként éljünk és haljunk meg, hanem Isten által teremtett, önálló gondolkodásra és véleményalkotásra képes emberként.

Ezeket a gondolatokat a böjt időszaka és az önmegtartóztatás címszó adta keretek

indították útjára. A böjt és önmegtartóztatás régi elméletét és gyakorlatát sokféle módon kipróbálták az emberek és még inkább megpróbálta a múltó idő rostája. Amit évezredek múlása sem semmisített meg, az már ezáltal is bizonyította hasznosságát és létezésének értelmét. Javasolom azoknak, akik eljutottak a cikk végének elolvasásáig és nem próbálták meg ezeket a modern világban idejélműltnek tűnő aszketikus ötleteket, hogy kacérkodjanak velük, sőt próbálják ki!

Csontos József

Református események

Állandó gyülekezeti alkalmaink: istentisztelet vasárnap délután 3 órakor.

Február 4-e, péntek 18 óra református gyülekezetek összejövetele Gyónon.

Március 13-a, a böjt első vasárnapja 15 órakor úrvacsorai istentisztelet.

Április 9-e, szombat egész nap **nyílt nap** az Arany János utcai imaházban.

Az alkalmakra mindenkit szeretettel hív és vár a

református gyülekezet

Mézeskalács sütés református módra

Az idén is összejöttünk, kicsik és nagyok, hogy mézeskalácsot süssünk együtt. A nagy munkában tizenöt óvodás és iskolás vett részt. Ilyenkor nem a tudás és életkor számít, annál inkább az akarat, a közös alkotás és együttléti öröme. A Pintér Márti néni által előző nap begyúrt tésztát a nagyobbak nyújtották, majd mindenki szaggatta-

díszítette. Eközben barkácsolással, játékkal megpihenhették az elfáradt dolgos kezeket, a sütés végén pedig tiszteletes úrral együtt imádkoztunk és énekelünk. Az eseményeket a már megszokott „párna foglalom” játék zárta, így biztos, hogy mindenki vidáman, és szép emlékekkel tért haza. A kisült kalácsból mindenki kóstolhatott, sőt egy kis

kóstolót haza is vihetett, nagy részét azonban az adventi hangversenyt követő szertartás keretében kínáltuk vendégeinknek. Ezúton is köszönetet mondok a segítségért Márti néninek, Kun Ágnesnek és nem utolsósorban édesanyámnak és férjemnek.

Faragóné Mile Edit

Vízöntő

„Pál fordulásával” végérvényes az újulás, annak első grádicsára lép a lét. Gyertyaszentelőkor, amikor a Nap már egy „bakugrással” magasabban araszol az égi mezőn, a föld is fölébred, „szuszogni”, „lélegezni” kezd. Bár a Bak még ekkor sem akarja megadni magát: kemény testet-lelket bénító, feszítő fagyokat hoz az enyhületbe. Fagy és enyhület szinte naponta váltja egymást („Veronika szorítja, Dorottya tágtja”) – mondogatták ilyenkor a régiek), a karácsony után még kövülten álló, mozdíthatatlan makaacs bakkecske, ideje végét érezve itt majom módjára ugrálni kezd, s hatására mindaz, ami az elmúlt esztendő végén földbe, földre került, növény vagy elhullt állat teste bomlani kezd, oszlik a rend, részek kuszá halmazává válik a földi tér, s mozog, mozog, de mozgása célja még nem adott.

A régi ember vele „bomlott” a környezettel, az égi törvényt rúgta föl, a törvényt, amely egész éven át szabályozta, mederben tartotta, mértékesre szabta életét. Minden porcikájával megtapasztalta, miféle lenne, ha csak önmagára hagyatkozhatnék. Előkészítette testét, lelkét a penitenciára, a nagyböjtre, amikor majd meg kell „halnia”, hogy a feltámadó húsvéti határral újrászülthessen, megújulhasson benne, általa is a rend. Háromszentűs koráig a „Vízöntőben élt” a gyermek, annak „alaktalansága”, személytelensége határozta meg valahány csete-bota cselekvését. A kisgyermekben alig-alig munkál az éntudat.

A hittanosok ünnepei

Hittanos évünk félidejében érdemes visszatekintnünk az elmúlt ünnepek eseményeire. Az órákon majd minden beírt gyermek rendszeresen jár, Mikulásra és karácsonyra pedig műsorral is készültünk – jó érzés volt, hogy a gyermekeket nem kellett unszolni rá! A Mikulás bácsit versekkel, énekekkel köszöntöttük, majd több mint nyolcvan gyermek vette át az ajándékot a szentmise végén. A karácsony már komolyabb felkészülést igényelt. Advent vasárnapjain a gyermekekkel közösen imádkozva gyűjtöttük meg a koszorún a gyertyákat, szombatonként pedig a páztorjátékokra próbáltunk. A próbákon mindenkinek aktív volt, ami az előadáson is meglátott. Minden szereplőnek köszönet jár, mert egész közösségünkhöz közelebb hoz-

Farsang

A vízkereszt napjától hamvazószerdáig tartó váltakozó hosszúságú időszak maga a farsang. A vízkeresztet követő első hétfőnek „regélő hétfő” a hajdani neve. Megjelölése bizonyosan magába foglalta a nagy ivás, lakomázás, áldomás értelmét, de ezen túlmenően valószínűleg utal a szerencsés évkezdésre, a termékenységre, boldogságot biztosító jókívánásokra is, akárcsak a nyugat-magyarországi regölés. A vízkeresztet követő vasárnapok az Érdy-kódex szerint: „első menyegzős, második menyegzős, harmad-menyegzős vasárnap”, meg a többi, vagyis amikor az egyház nem tiltja az esküvőket. A szószékről ilyenkor hirdette ki a pap a házasulandókat. A lakodalmak, a háromnapos vigadalom és rítusrend általában hétfőn vagy szerdán kezdődött.

A régiségben a legtöbb lakodalmat farsang végén tartották. Valamikor szombat estétől húshagyókedd éjfélig tartó időszakot nevezték „farsang farká”-nak, a hét hátralevő részének „csonkahét” volt a neve. Húshagyót néhol „sonkahagyó”-nak is mondták, a hamvazószerda vidékenként kapott más-más titulust: pl. „hamvas böjtfő”, „böjtfakadó”, de csak a „száraz” és „fogóblító szerda” népi eredetű. Csütörtöknek pedig „csonka, zabáló, torkos, dobzódó” a neve, mert akkor felfüggesztették a böjtöt, hogy a farsangi maradék elfogyjon. A farsang farkát előző „kövér csütörtök” sonka- és kocsonyafőző-, meg szárasztésztasütő-

nap volt, de estefelé már látogatónap is. Éjféltől szombat estig szünetet tartottak, akkor azonban megkezdődött a farsangozás, annak a palack bornak a kiadásával, amelyet az elmúlt évi avatáskor a legények a kocsmá földjébe ástak. Ettől kezdve hamvazóig evés, ivás, móka, alakoskodás, tánc következett. Tobzódás mindabban, ami „zsírossá” teszi az ember testét, lelkét. Az általános farsangi lakomázásnak fajtái voltak vasárnap vagy kedden a „kanivók”, csütörtökön pedig az „asszonyok ivója”. Amazt a gazdák, emezt pedig az asszonyok tartották a kocsmában. Mindkettő példája a falusi nép közt bizonyos termésvarázsló alkalmakkor és jeles napokon még ma is élő, nemek szerint elkülönülő férfias vagy asszonyos szokásoknak.

Gonoszűző, tisztulató adó, termésvarázsló a farsang farkának minden szokása. Ilyen a zajos kongózás, hajnalozás, az állakodalom, a hamis bíróság, a tréfás temetés, amely a falu bűneinek eltemetésével együtt a tél „elhantolása” is; de ilyen a turizás, sardózás, a turka, a busó és kuka (döre) járás is. Régen ide tartozott a legény- és leányavatás kemény próbája is; de a fiatalasszonyok és lányok életvesztővel való megütögetése és az állatok „zabáltatása”, körülfüstölése csakúgy. A hajdan volt farsangokon „elszabadult a pokol”, a régi törvényt szüntették meg, hogy a negyvenhat napos penitencia majd az újat hozhassa. – *Molnár V. József: Kalendárium c. műve alapján közli*

Vibling Géza

Karácsonyi koncert

Karácsonyi koncertünkre a Pártia énekegyüttest hívtuk meg, mely nagy örömmel vállalta a fellépést. Az együttes 1999-ben Dömök Virág vezetésével alakult meg Újhartyánon. Tíz éve rendszeresen fellépnek a környékben, már a Mátyás templomban is énekeltek, 2004-ben pedig már a németországi Kastlban is léptek fel. A koncertjeiket a Salon Brass Kvintettel közösen szervezik, műsorukban Kodály, Mendelson, Händel művei szólaltak meg.

Lauter György

ták az ünnep lényegét: az ártatlanságot, a gyermeki lelkiületet, a szeretetet.

A második félfévre a következőket tervezzük: közös nagyböjti készüllet, ehhez kapcsolódóan egy gyermek-keresztút szervezése, húsvét előtt tojásfestés, az anyák napja műsoros megünneplése, házi hittanverseny (Te Deum), nyári tábor.

A hittan mellett egy szombat délutánt havonta kötetlenül is együtt tölthetünk. 15 órakor kezdünk, majd közösen játszunk, imádkozunk, történetet hallgatunk, amit megbeszélünk. Sokat énekelünk és kézművesedünk is. Ezek az alkalmak abban is segítenek, hogy jobban megismerjük egymást és felhőtlenül tudjunk együtt nevetni, és őszintén tudjuk mondani: „Uram jó veled együtt lenni!”

Németh Zsuzsanna

A roma nép valódi arca!

Kedves Lakótársaim! Az előző számban népiünkől írottakat ezúttal Lakatos Lajos cikkének néhány gondolata alapján egészíttem ki. A roma nép közel egy évezrede jelent meg Európában, Magyarországon is több mint félezer éve él. Bár az „öshazából” való elindulást és a vándorlással eltöltött időt megbecsülni nehéz, bizonyára több évszázadot ölelt fel. Azt sem tudjuk pontosan, hogy mi volt a roma öshaza (hivatalos anyországnak nincs ma sem), hogy népcsoportunk hány népből tevődik össze, hogy Európában és hazánkban egyáltalán hányan vagyunk. Az viszont biztos, hogy egy békés, hívő, kulturált, nagy teherbírással és alkalmazkodó képességgel, munkaszeretettel bíró nép ez, hisz az őt körülvevő több évszázados bizonytalanság, agresszió, kitzasztottság és megaláztatás után még mindig létezik, életben tartja a nyelvét, hagyományait, kultúráját. Alkalmazkodóképességének egyik fő momentum az volt, hogy olyan tevékenységeknek voltak a mesterei, amelyek hasznosak voltak a többségi társadalomnak (pl. fém- és fémegmunkálás, eszközkészítés, kereskedelem, szórakoztatás). E tevékenységek űzése során telephelyüket folyamatosan változtatták aszerint, hogy munkáikra, szolgáltatásaikra hol volt igény. A megélhetéshez szükséges jövedelemszerzési stratégiáikat szinte a piacgazdaságra jellemző módon szervezték, s századokon át a munkaerő-piac meghatározó tényezői voltak.

A roma népet azonban kezdettől fogva érték asszimilációs törekvések. Ezek idővel erősödtek, majd (kulturális vagy népszámlálási okokra hivatkozva) agresszív váltak. Az asszimilációs hatás a Monarchia időszakában vált szemmel láthatóvá, mely sok területen (beszéd, öltözködés, életvitel, gyermekek parasztosítása, vándorlási tilalom, az állattartás korlátozása) megjelent, és beszűkítette a munkavégzésükhöz szükséges feltételeket. Kapát adtak a kezükbe, s mesteremberekből kubikusokat, napszámósokat, segédmunkásokat csináltak anélkül, hogy beletanulhattak volna a földművelésbe, bár amúgy sem értek volna el túl sok sikerélményt e területen, mivel a romák a földosztási programokból is kimaradtak.

A munkaerő-piacra történő visszatérésük a teljes foglalkoztatottság idején valósult

meg. Egyes területeken minimális mértékben a mobilizációra és polgárosodásra való törekvés is megjelent, de jelentősen korlátozta, hogy leginkább az iskolai végzettséget nem igénylő vagy az alacsony iskolai végzettséggel is ellátható munkakörökben kaptak helyet, mint napszámós, alkalmi munkás, mezőgazdasági segédmunkás vagy építőipari betanított munkás (mely iskolázásukra is kihatott), ami a rendszerváltást követően továbbgyűrűzött. A faszizmusban az életétől, a kommunizmusban morális tartásától, később a megélhetéshez épphogy elégséges segédmunkájától is megfosztott nép kálváriája ekkor ért újabb fázisába, hiszen iskolázatlan romák tömege maradt munka nélkül, s mesterségeitől és munkaerő-piaci lehetőségeitől, kultúrájának gyakorlásától elzárva végképp elszegényedett.

Munkalehetőség hiányában a roma társadalom végül alkalmazkodott a körülményekhez, és igény szintjét minimálisra szorítva új megélhetési és jövedelemszerzési stratégiát alakított ki, amely főleg a napszám, gyógynövénygyűjtés, a vas- és színesfémgyűjtés, koldulás, kukázás, szemételepezés, seftelés, üzletelés váltakozására épült. A szociális háló szélesedésével e stratégia a szociális alapú pénz- és természetbeni juttatások és támogatások igénybevitelével, a közfoglalkoztatási rendszer létrejöttével pedig a hivatalos munka világához kissé közelebb álló újabb pillérrel egészült ki. E stratégiának azonban hamarosan kibontakoztak a negatívumai is. A késleltetés képességének minimumra csökkenése, az azonnali pénzhez jutás lehetőségének előtérbe kerülése ugyanis a roma célcsoport egy részének hosszabb idejű képzési, foglalkoztatási és más programba történő bevonását is akadályozza.

A közvélekedéssel ellentétben a romák egyébként nem motiválatlanok, csak a motivációjuk iránya más. Az egyik napról a másikra való éles készletet ők olyan tevékenységre, amelyből rövid időn belül készpénzhez jutnak. A szociális igény szinttel együtt sajnos gyakran a morális és erkölcsi igény szint is csökken. Ennek következtében a többségi társadalom a szegénység és elszegényedés tünetegyüttese mentén ítéli meg őket, a gazdaságot sújtó válságban pe-

dig a korábbi megbélyegzés és negatív diszkrimináció mellett egy erős (fasizmus időszakára emlékeztető!) roma- és idegenellenesség, valamint bűnbakképzés is megjelenik. Sokszor elhangzik, hogy már a romák többedik generációja nő fel a munkanélküliségből származó negatív tényezők átörökítődése és predestinálódása közben. De a többségi társadalomban is a többedik generáció nő fel, mely romákkal kapcsolatos szemléletét abból a médiából, közéletből, közhangulatból építi fel, amely a hazai cigányságot lusta, bűnöző, kulturálatlan embernek mutatja be, ami nem csak a romáknak, hanem az egész társadalomnak, sőt Európának is árt.

Az lenne optimális, ha (külön program vagy normatív támogatás nélkül) a roma népességgel kapcsolatos alapismeretek az óvodától a felsőoktatási intézményekig integrálódnának nevelési programba. Tehát az ének- és játékfoglalkozásokba, az irodalom, történelem, társadalmi, állampolgári ismertek és művészeti tárgyak tantervébe is beépülnének, a felsőoktatási intézményekben pedig minden szakon lehetőség nyílna a roma népismeret és nyelv legalább alapszintű elsajátítására; nekünk pedig mindig emlékezni kellene példaképeinkre, pl. Boldog Ceferinora. Az egyén felelősségét nem szabad elvitatni, de álszent dolog volna egyszerűen a romákat tenni felelőssé a jelenlegi helyzetért. A roma szakmunkásokból, mérnökökből, technikusokból és értelmiségiekből jöhet létre egy olyan középréteg, amely hitelesen és határozottan tud változtatni a romák helyzetén, mert így is a 24. órában járunk, s nincs idő évekig rágódni rajta.

Az előrelépéshez határozott, szakmailag felkészült, karakteres és produktív emberekre és roma politikára van szükség, melynek alapja a becsületesség, tanulás és a hivatalos munkavégzés. A továbbiakban bűn a romákat alternatív megélhetési stratégiák kialakítására kényszeríteni, a segély és a közfoglalkoztatás váltakozásából való megélhetésre szocializálni. Minden közfoglalkoztatás átmeneti jellegű, reintegrációs szerepű lehet, amely visszavezeti a roma népet a munka világába. Az a minimum, hogy integrációs és reintegrációs törekvéseinkhez a többségtől hitet, bizalmat, szeretetet, esélyt és lehetőséget kapjunk. Ehhez tudniuk kell, hogy a roma egy olyan értékes nép, amellyel büszkeség együtt élni! Az egyes közösségekben tapasztalható hanyagság, felelőtlenesség és igénytelenséget nem a roma nép kultúrájának a része, hanem a roma nép testén megtelepedő mélyszegénység tünete együttese! Ez „ragályos”, és rengeteg nem roma is áldozata is van. Az általánosítás következményeként a magyar nép lassan a mélyszegénységben élő nem romák többségét is romának tartja és úgy is bánik vele. Mi, romák pedig legyünk dühösesek, és érezzük magunkra nézve is kötelezőnek Petőfi szavait „Mit rákentek a századok, Lemossuk a gyalázatot!”, hogy sírjaink fölött a mi unokáink is büszkék lehessenek neveinkre.

**Összeállította Majercsik Ferenc,
ck-elnök**

Egy jellegzetes roma étel: a lecsó túrós csusza

Az egyik legjellegzetesebb cigányétel a lecsó. Eszik ezt önállóan és köretként, télen és nyáron, a nap minden szakában. Lecsót mindenki evett már. De ették már túrós csuszával? Ha nem, próbálják ki!

Hozzávalók: 20 dkg füstölt szalonna, 1 kg lecsőpaprika, fél kg paradicsom, 30 dkg

hagyma, 1-2 erős paprika, 5-6 gerezd fokhagyma, só, cukor, fűszerpaprika. **Elkészítés:** A felszeletelt szalonnákat kakastaréjszerűen bevagdalom, majd a fazék alján kisütöm. Ráteszem az apróra vágott hagymát és kavargatva aranyosra sütöm. Meghintem a paprikával és rádobom a felkarikázott paprikát és a cikkekre vágott paradicsomot. Beleteszem a zúzott fokhagymát, sózom, cukrozom és beleteszem a felhasított erős paprikát is. 20-25 percnyi fedett párolás után kész. Túrós csuszával tálalom.

Sikeres pályázatok

Hűtő- és mosógépcsere a nagycsaládoknál és mozgássérülteknél

A múlt év elején a Környezetvédelmi és Vízügyi Minisztérium a „Zöld beruházási rendszer energiatakarékos háztartási gépcsere alprogram” keretében pályázatot írt ki régi hűtő- és mosógépek korszerűbbre cserélésére. A pályázók köre azon civilszervezetek voltak, amelyek időskorúak gondozását, segítségét és érdekvédelmét, a nagycsaládok, a fogyatékosokkal élő személyek és a regisztrált munkanélküliek érdekvédelmét, segítségét és támogatását tűzték ki célul. Inárcson két civilszervezet: a Mozgáskorlátozottak Inárcsi Egyesülete és az Inárcsi Nagycsaládok Szeretet Egyesülete is a nyertes pályázók közé tartozott. A pályázatról vezetőiktől kértem tájékoztatást.

– Honnan értesültek a pályázatról?

Krizsán Sándorné: A Nagycsaládok Országos Egyesülete számunkra mindenféle friss, hasznos tájékoztatót elküld, ami a vezetőség tudomására jut, és más helyekről is kapunk hírt a megjelenő pályázatokról. A háztartási gépcsere pályázati kiírásról emlékezetem szerint a NOE küldött értesítést.

Zámbó Istvánné: Mi is folyamatosan figyeljük a pályázatokat, erről például az internetről szereztünk tudomást.

– Ki készítette el a pályázatot, és mekkora munka volt?

KS-né: A pályázatot hárman készítettük: Bogdán Gyöngyi tagtársunk a gépekkel kapcsolatos szakmai részét dolgozta ki, egyik aktivistánk, Horváth Gábor az internetes nehézségeket segített megoldani, én az egyesületi, családi adatokat rendszerez-

tem, s másfél hét alatt be is adtuk a pályázatot.

ZI-né: Nagy és összetett feladat volt mindenkitől minden adatot bekérni, össze rendezni és a pályázatot leadni. Szép Teréz irodavezetőnk, fiam, Zámbó István Zoltán pártoló tagunk és én írtuk a pályázatot, a kereskedővel Bogdán Gyöngyi oldotta meg összeköttetést.

– Milyen szempontok alapján kerültek be az emberek a pályázatba?

KS-né: Minden civilszervezet a maga célcsoportja részére adhatott be pályázatot, ezért a nagycsaládoknak pályáztunk. A feltétel az volt, hogy a régi, korszerűtlen, sok energiát fogyasztó gépeket korszerű, energiatakarékos gépekre cseréljük. Tagjainkon kívül más nagycsaládoknak is pályáztunk, amelyek gyorsan eszünkbe jutottak az idő szűkössége miatt, ameddig a pályázati összeg megengedte.

ZI-né: A pályázati célcsoportokból mi a fogyatékkal élők támogatását tekintettük célunk, vagyis tagságunk ezen része vehetett benne részt.

– Hány ember kapott új gépeket, és összesen hányat cseréltek le?

KS-né: A mi pályázatunkon 84 család jutott új gépekhez. A többség mosó- és hűtőgépet is igényelt, pár család csak az egyiket. Összesen 152 gép került ki a háztartásokba, melyhez 9.605.500 Ft-ot kaptunk. Azok a családok, amelyek drágább gépeket igényeltek a pályázatban megjelölt 60, valamint 70 millió Ft támogatásnál, a különbözetet saját maguk fizették.

ZI-né: Nálunk 54 fő 84 gépét sikerült korszerűbbre cserélni, hisz volt, aki csak az egyiket cserélte le.

– Mennyi idő alatt végeztek a kiszállítókkal?

KS-né: Rugalmasan ment volna minden, ha az ápriliskor beadott pályázat megvalósítása nem decemberre esett volna. Sajnos egy milliárd forint értékű különféle gyártmányú gépeket beszerezni és kiszállítani a kereskedőknek nem volt egyszerű feladat. Időközben némely igényelt hűtőgépet már nem gyártottak, ezért újból

kellett egyeztetni a típusokat a családokkal, azokat megrendelni. És a családoknál is akadtak változások vagy a gépek fogytak el, ezért sokszor kellett módosításokat beküldeni a minisztériumhoz. Hála Istennek, másnapra mindig megküldték e-mailben az engedélyeket az új gépekre. Összevontak minket a mozgáskorlátozott egyesülettel, ami még jobban tetőzte a keveredést. A raktározással is bajban voltak, mert nem volt elég helyük a tárolásra. Pár családnak még várni kell, hogy külföldről beérkezzenek a hűtők. Lassan azonban emlékké válnak e nehézségek, és azt hiszem, minden család nagyon örül a lehetőségnek, az új gépeknek. Január végén, február elején szeretnénk leadni a pályázati elszámolást, majd a 10% önrész visszafizetését kell lebonyolítanunk a családokkal, azután... irány a 2011-es esztendő kihívásai!

ZI-né: Körülbelül egy hónap alatt sikerült mindenkihez eljuttatni a gépeket. Nem ment egyszerűen, de mindenki igyekezett rugalmasan intézkedni, így a támogatottak nagy része már karácsonyra örülhetett az új gépnek.

– Mik a visszajelzések?

ZI-né: Volt, aki elmondta, hogy ő egész délután sírt az örömtől. Sokuknak az utolsó pillanatban érkezett meg a gép, mert a régi bizony alig bírta az üzemelést. Akiknek nem tudták az eredetileg kért típust biztosítani, azok kicsit csalódottak voltak, de végül ők is nagyon örültek, hisz önerőből nem tudták volna lecserélni haladó készülékeiket. Legtöbbször hálát adtak a Jóistennek a gondviselésért.

UH

A Gőz család az új hűtővel

A Nyíró család a mosógépét cserélte újra

Varjú Jutka és négy gyermeke az új hűtő előtt

A Kucsák családban az anyuka örült legjobban

Adventi vásár a Tolnayban

Így várták

a karácsonyt a szülők és gyerekek! Advent – várakozás. Komolyan hangzó szó és komolyan is kell venni, főleg abban a rohanó és anyagi világban, amiben élünk. Jól esik kicsit megállni és elgondolkodni, hogy mire is várunk, miért is várunk? Erre mindenki saját magában megkeresheti a választ. A karácsony a tél legszebb ünnepe, a karácsonyi készülődés minden családban örömteli esemény. Mi, szülők, úgy gondoltuk, a gyerekek ne csak a családi körben, de az iskolában is éljék át, éljék meg ezt a csodálatos időszakot, hiszen a család után az iskola a második otthonuk. A folyamatos tanulás mellett szükségük van egy kis szusszanásra és arra a hangulatra, amit az advent rejt magában. Az elhatározást tett is követte, s igen nagy lelkesedéssel vetettük bele magunkat a készülődésbe.

Néhány osztályban mozgalmas feladatokkal teli adventi naptárat készítettünk, amit gyermekeink minden nap egyre nagyobb örömmel és kíváncsisággal nyitogattak. Szerveztünk mézeskalács-díszítést az alsó tagozaton, ragasztottunk, festettünk, vágtunk anyagkákat és karácsonyfadíszeket nebulóinkkal, megmutatva, hogy a saját magunk által készített tárgyak mennyivel értékesebbek lehetnek. Lelkesedésünk gyorsan átragadt a gyerekekre. A felsőbb évfolyamokon osztályonként külön gyönyörű téli hangulatú képek, szalvétatartók s más használati tárgyak és díszek kerültek ki a gyerekek keze alól. A gyerekek nagyon élvezték a közös munkát. Egyszerre többféle alkotást készítettünk, így mindenki kiválaszthatta a kezűgyességének és hangulatának megfelelő ajándékot, amelyet az óra végére meg is alkotott.

Közben alkalom nyílt arra is, hogy beszéljünk. Kinél, hogyan telnek ezek a napok, a gyerekek kedves családi emlékeket elevenítettek fel, és átjárta a termet a karácsony előszele. Mindannyian még jobban kezdtük várni az ünnepet. Mi, szülők is intenzív ajándéktárgy-készítésbe kezdtünk, esténkénti varrogatásaink mellől pedig csak a kandalló pislákoló fénye hiányzott. Felhívásunkra több anyuka saját gyermekével otthon készített valami szépet, amit azután felajánlott a közös adventi vásárra.

Elérkezett a nagy nap, mikor a nyilvánosságnak is megmutathattuk kincseinket és az adventi vásáron eladók lettek a portékák. Milyen szépen hullott a hó december 18-án! Pillanatok alatt minden gyönyörű hófóhérrá lett, ami még szebbé tette ezt a napot, hiszen megnézhattuk gyermekeink ka-

rácsonyi műsorát. Mi, szülők meghatottan és boldogan láttuk, hallottuk az osztályok kis előadásait, ami igazán méltó befejezése volt az iskolai „várakozásnak”. Egyben az adventi vásár befejező napja is volt, forró teával és egy kis büfével megkoronázva. Az alsó tagozat udvarán állt egy kis jászol, mellette feldíszítve egy fenyő, mögötte, az udvar egyik sarkában pedig egy üstben gőzölgött a tea. Kell ennél szívemelengetőbb látvány?

Úgy érezzük, a gyerekek örömmel vették bele magukat a karácsonyi megelőző kis készülődésbe. Látva a mosolygós gyermekszemeket a mézeskalács fölött, vagy a kicsi ujjak igyekezetét a szép végeredmény reményében, úgy gondolom, a szülők egy olyan kezdeményezést indítottak el, ami nemcsak hasznos, de minden felnőtt és gyermek szívét egyaránt átmelegíti – és ki vagy mi másról szólna e várakozás, mint a gyerekekről, gyermekeinkről.

(két tolnays szülő)

Ünnepváró!

– így jellemezhetném decemberi programjainkat, hiszen a tanulás mellett idén is nagy szerepet kapott a készülődés. Mikulás napján, minden osztály egy-egy Ál-Mikulással képviseltette magát, majd a szünetekben vetélkedők, osztálydíszítés tette hangulatossá a napot. A Mikulások szaloncukrot osztottak a gyerekeknek és természetesen a krampuszok is ellátogattak hozzájuk. A következő időszakban a készülődés érdekes és nagyon kellemes kapcsolódással párosult, hiszen a szülők közül néhányan felajánlották segítségüket. Így szinte mindenki készíthetett saját kezűleg karácsonyi ajándéktárgyat, amit a karácsony előtti napokon az órák szünetekben rendezett adventi vásáron szülők, gyerekek megvásárolhattak. A bevétellel a *szük* kiadásaihoz járultak hozzá. Karácsonyra elkészültek az ajándékok, feldíszítettük az aulát, termeket. Az utolsó nap, a hatodik évfolyam karácsonyi műsora után a gyerekek ajándékot kaptak az önkormányzattól. Szakadó hóesésben mentünk át az alsó tagozatosokhoz, hogy együtt folytassuk az ünneplést. Sajnos nem sokan voltunk, talán az időjárás miatt, de kellemes órákat szereztünk egymásnak, gyerekeknek, szülőknek. Szeretnénk külön megköszönni azoknak a szülőknek a segítségét, akik felvállalva a gondokat, nehézségeket, a munkát, mindent megtettek azért, hogy ilyen meghitté és emlékezetesé tegyék az ünnepvárást!

(Vné Blahó Rózsa)

Adventi időszak az alsóban

Eseményekben és programokban bővelkedett a karácsonyt megelőző három-négy hét. A kistérségi gyermekkórus-szal számos tanulónk fellépett Dabason, az adventi hangversenyen. A Kelet-Európa Misszió „cipősdoboz” akciójához csatlakozva sok szép ajándékot gyűjtöttek össze az osztályok, melyet a rászorulóknak juttattak el a misszió munkatársai. Felvettük a kapcsolatot a Heim Pál Gyermekkórházzal is, és plüssállatokat, játékokat vittünk a lábadozó gyerekeknek, hogy kórházban töltött nehéz napjaikat kissé megkönnyítsük. Az énekkarosok karácsonyi dalokkal és versekkel is készültek, így – mint a Dabas Tv Inárcsi Krónikájában láttuk – igazán meghatóra sikerült az a délután. Az utolsó hét meglepetésként az udvaron álló nagy fenyőt a szülők gyönyörűen feldíszítették! Szintén az ő kezdeményezésük volt az iskolában rendezett adventi vásár. Bárki készíthetett díszeket, apró ajándékokat, a több nap alatt megvalósult alkotásokat pedig az anyukák árusították a vásáron.

Az utolsó nap rendeztük meg az idei karácsonyi ünnepséget. Az osztályok versekkel, betlehemes jelenettel, karácsonyi dalokkal készültek. A műsort nagyon sokan megnézték. A vásár ünnepséget záró napján a szülők saját készítésű süteményeket kínáltak a folyosón, az udvaron pedig üstben készült a forró tea. A szakadó hóban kívántunk egymásnak békés ünnepeket, majd a gyerekek átvették az önkormányzat ajándécsomagját, melyet most is a szülők állítottak össze. Szeretnénk megköszönni mindenkinek a sok segítséget, mellyel örömetelibbé tettük a gyerekeknek az ünnepi várakozás időszakát.

(Joó Mária)

Bolyai-verseny matematikából és irodalomból

A tanév első félévének végére értünk. Tanulóink hazavitték félévi értesítőjüket, amelyből láthatják, jó úton járnak-e ahhoz, hogy a tanév végére megfelelő bizonyítványt vehessenek a kezükbe. Nyolcadikosaink túl vannak az egységes írásbeli felvételi vizsgán magyarból és matematikából. Ennek eredményéről a következő számban részletesen beszámolunk. Ősszel a szülői közösség tagjai felajánlották segítségüket és közreműködésüket ahhoz, hogy a karácsonyt megelőző heteket bensőségebbé, meghittebbé tegyék a gyerekek számára, és még a szűk bevételeit is növeljük. Erről, ennek megvalósításáról olvashattak bővebb beszámolót a szülőktől és az IDK munkáját segítő kollégáktól.

A tehetséggondozás terén ebben a tanévben is kiemelt feladatunknak tekintjük a versenyeztetést. A legtöbb tanulmányi, kulturális és sportversenyt tavasszal rendezik, de már most volt okunk az öröme! Az elmúlt hónapokban részt vettünk néhány vers- és prózamondó versenyen, melynek sikereiről előző számokból értesülhettek. Táborfalván, a népdaléneklési versenyen állhattak dobogóra diákjaink. Matematikából októberben, anyanyelvűl decemberben a Bolyai-csapatversenyen szerepltünk, amelyről ezúttal részletesen is beszámolok.

„Az összedolgozás képessége az egyik legnagyobb érték az életben” – ezzel a mottóval indították el a szervezők 2004-ben Észak-Budán a Bolyai-csapatversenyt matematikából. Azóta évenként megrendezik, 2009-ben pedig már 24 ezer résztvevője volt. Iskolánkban először Kohan Józsefné tanárnő készítette fel tanítványait a megmé-

rettetésre, s nyolcadikosai 2006-ban megyei 5. helyet értek el. Ezt a hagyományt folytatták, sőt eredményesség szempontjából előre is léptek Kiss László felkészítésével 2009-ben a hetedikeseik, akik (Horváth Péter, Huszár Zsombor, Kelemen Dávid, Kovács Bence) 3. helyezettek lettek.

Noha 2005-től anyanyelvűl is megrendezik a csapatversenyt, tanulóink először csak az elmúlt tanévben neveztek rá. A tapasztalatok hiánya, és egyéb hátráló tényezők miatt szereplésüket sajnos nem koronázta siker. A tanulók és felkészítő nevelők akkor erősen megfogadták, hogy a következő tanévben megmutatják, mit tudnak! Azt persze egy pillanatilag sem reméltük, hogy a siker ekkora lesz! A hetedikeseik a megyei versenyt megnyerve továbbjutottak az országos döntőre! Megízelve a siker ízét, egyre nagyobbat szeretnek volna harapni belőle. Kovács Géza tanár úr tanítványai ezért az írásbeli feladatokon kívül a szóbeli feleletekre és egy négy percben előadandó szabadon választott műsorra is lázasan készültek, melyhez Szabó Magda Abigél című regényéből Kovácsné Lapu Mária tanárnő segítségével dramatizáltak egy részletet. A szereplés nagyszerű eredményt hozott! Hetedikes lányaink: Lukács Cintia, Szabó Vivien, Szilágyi Eszter és Urbán Johanna az országos döntőben negyedik helyezést értek el. Gratulálok hozzá és köszönöm a kollégák felkészítő munkáját. Számomra ezek az eredmények azt is igazolják, hogy a tanulni, teljesíteni akaró gyerekeket iskolánkban képesek vagyunk megfelelően, sőt azon túl is felkészíteni!

Kiss Lászlóné

Elfelejtett képeslapok a 20. század elejéről

Az inárcpusztai Tolnay-kúria

A pótharaszti vadászház

Döbbenet (két tételben)

I.

Az Alföld egyik déli megyéjének székelylén – nem túl nagy városban, de a művelődésre, szórakozásra, sportolásra adtak voltak a lehetőségek – élt tizennyolc évig Viktória. Szerette ezt a várost, a nyüzsgést, azt, hogy mindig történik valami, hogy itt voltak a szülei, barátai, ide kötötte gyermekkorának minden emléke. Persze tudta, hogy egyszer el kell mennie, de ez nem töltötte el szomorúsággal, sőt izgatottan készült a majdani kihívásokra. Ezért, amikor első munkahelyére igyekezett, kíváncsisággal teli izgalommal szállt fel a Nyugati pályaudvaron az egyik indulásra kész szerelvényre, mely lassú pöfögéssel, zakatolással elindult útjára.

Amikor a dögöve menő, minden eperfánál megálló vonat végre megérkezett a kis falu állomására, Viktória leszállt, megkérdezte a szolgálatban lévő vasutast, hogy merre van az iskola. Az végigmérte, megakadt a szeme a leány városi, divatos, csinos öltözetén, aztán a kezével előre mutatott és azt mondta: „Arrafelé, úgy három kilométerre.” Viktória megköszönte a tájékoztatást és elindult a megadott irányba, egy nyílegyenes fátlan, homokos, poros úton, a kocsitól mellett, amely zúzalékkal volt feltöltve, mert járda nem volt. Néha elment mellette egy lovas kocsi, ami után akkora porfelhő keletkezett, hogy alig látott tovább az orránál. Szaporábbra vette a lépéseit, mert az augusztus végi rekkenő hőségtől menekülni szeretett volna valami árnyékos nyújtó fa alá vagy fedett helyre, de sehol semmi, pedig útjának célja még nagyon messze volt. Lassan a házak is elfogytak mellőle, csak szántóföldek, kukoricatáblák és tarlók váltották egymást. Aztán az egyik kanyarban újra megjelentek a szegényes kis házak, az uradalmi cselédlakások. Jöttére a drótkerítésekhez rohantak az ebek és hangos csaholással jelezték egymásnak, hogy idegen jár az utcában. Viktória kissé megijedt, de aztán erőt vett magán

és külsőleg nyugodt léptekkel haladt tovább. A kutyák is megnyugodtak és farkukat behúzával kóborogtak vissza helyükre.

Már csak néhány métert kellett megtennie és az útkereszteződésében meglátta az iskolát. Fellelegzett, végre itt van. Úgy látta, az iskola épülete viszonylag jó állapotú, tetején egy kis harangtoronnyal, de az udvart kopár, bokáig érő futóhomok borította. Sehol egy fa, sehol egy bokor, fűnek nyoma sincs, hacsak a szomszéd kerítése mellett ágaskodó bogáncsot és tarackot nem nevezük annak. Belépett a kiskapun és szíve a torokában dobogott. A homokbuckákon, mintha szélfúttá sivatagi tájon kellene járnia, végre eljutott az iskola bejáratához. Szandáljából kiengedte a betolakodó sárga homokszemeket, amik mint a víz, úgy csurogtak vissza társaikhoz, melyek a lépcső alján ringatóztak, amerre a szél fújta őket. Mikor e művelettel végzett, megpróbálta izzadt arcáról is letörölni a makacsul rátapadt homokkristályokat, de nem sok sikerrel. Érezte, hogy orryukába és szájába is befészkeltek magukat, de ezekkel nem tudott mit kezdeni.

Végül belépett az épületbe, egy pillanatra megállt a folyósón, aztán elindult abba az irányba, amerről a hangokat hallotta. Egy boltíves teremben találta magát. A boltív alatt angyalok néztek le rá. Más nem volt ott, de a szomszéd szobából valaki szólt, hogy menjen be. Belépett. Ott voltak néhányan, de jöttére egy kivételével mindenki kiment. Aki ott maradt, az volt az igazgató. Molett, feketehajú, nagy arcából óriási fekete kerek szemei csodálkozva néztek a világra és rá. Mosolygott. Miután kölcsönösen bemutatkoztak egymásnak, örömet fejezte ki, hogy ide irányították. Elmondta a továbbiakra vonatkozó teendőket, bemutatta a még ott lévő kollégáknak és útjára engedte.

Viktória elindult a visszavezető úton. Csapzottan, piszkosan, a döbbenettől összeszorult szívvel és torokkal, hogy ezen túl itt kell élnie és tanár lesz belőle, amit nem is akart. S mint a hirtelen jött zápor, ömleni kezdtek a könnyei, vállát hangos zokogás rázta, de megtehetette, hiszen a hosszú úton nem találkozott senkivel, nem figyelt rá senki, így teljesen átengedte magát az iszonyú fájdalomnak, amit elkövetkező sorsa iránt érzett. Csak ment, egyenes tartással, feltartott fejjel és csak nyeltyelte patakokban folyó sós könnyeit, nem nézett sem jobbra, sem balra, nem látott semmit a szeméire ereszkedő könnyfüggönyön keresztül. Útjától kissé távolabb egy magányosan álló fa árnyéka messzire nyúlt a lemenő Nap bágyadt sugaraiban. Arra nézett, mintha azonosságot vélt volna felfedezni kettőjük között. Lenyelte szomorúságának utolsó cseppjeit és sietősebbre fogta lépteit.

Már alkonyat szállt a falu felett, és el kellett érnie a vonatot, ami visszavitte a városba, ahol mindig is élt, ha az nem is a főváros volt. Fellelegzett és tudta, ha ott, abban

a faluban is kell dolgoznia, sohasem fog elszakadni a város lüktető zajától, pezsgő életétől. Talán, ha az akkori hatalom nem kényszeríti ennek az állásnak az elfogadására – mert ha megtagadja, nem kap diplomát –, akkor az ő élete is másképpen alakulhatott volna, és most nem lenne úrrá rajta a csalódottság, az elkeseredés, amit érzékeny, igazságszerető természete nehezen tudott elviselni.

II.

Viktória – miután évek múlva búcsút intett annak a helynek, ahová annak idején olyan kétségbeesetten érkezett meg – úgy gondolta, soha többé nem tér már vissza oda. Aztán, mégis az történt, hogy majd fél évszázad múlva régi tanítványai osztálytalálkozóra hívták. Igaz, hívták korábban is, de akkor nem tudott elmenni. Most elindult, hogy eleget tegyen a kedves meghívásnak, és találkozzon hajdan volt tanítványaival. A Nyugatiban felszállt a vonatra, de most nem az az ütött-kopott, fekete, magas lépcsőjű, kicsi ablakos vagonokból álló szerelvény indult a falu felé, hanem egy korszerűbb, piros kocsi, emberhez méltóbb vonat várta. Szokásához híven most is az ablak mellett keresett helyet magának. Elhelyezkedett és várta, hogy elinduljanak oda, ahová eljövetele óta egyszer sem tért vissza. Nem kellett sokáig várnia. A kalauz egy hosszú, éles sípózással jelezte, hogy indulhat a szerelvény, és az abban a pillanatban csendben, zökkenő nélkül ki is gördült az állomásról.

Izgalommal telt kíváncsisággal nézte a tájat és várta, hogy megérkezzen. Amikor a vonat begurult a falu állomására, azonnal feltűnt neki az új, modern épület, ami semmilyen nem hasonlított arra a régire, amire ő emlékezett. Leszállt a vonatról, szívét valami furcsa melegség öntötte el. Mégis csak itt töltötte fiatalágának néhány évét. Emlékfoszlányok kergették egymást az agyában. Első találkozás a faluval, a kietlen, pusztai táj, a fogat vacogató hideg tél, a nyári hőség, amikor a szél kavarta homok rátapadt verejtékes arcára, beletelepedett a szemébe, hogy még ezzel is nehezebbé te-

gye a hosszú utat az iskoláig. Na, és a gyerekek, milyen tisztelettel vegyes szeretettel vették körül, amikor egy-egy tanítási nap után együtt indultak el a haza vezető úton.

Réveződéséből egyszerre visszapotyint a jelenbe. Tétován körülnézett, kereste tanítványait, akik fogadására jöttek, de nem látott maga felé közeledni senkit sem. A távolban ugyan látott két középkorú hölgyet, de azok csak álltak, vélhetően tanakodtak egymással, vajon melyik lehet az ő osztályfőnökük a leszállt utasok közül, de nem mozdultak. Viktória végül integetni kezdett feléjük, akik erre hanyatt homlok futottak hozzá. Kiderült, azért nem indultak felé, mert ők egy idős néni vártak, bottal a kezében, és helyette egy fiatalos, csinos, mosolygós hölgy állt előttük, valahogy úgy, mint akkor régen. Miután tisztázódott a helyzet, nagy volt az öröm és csodálkozás mindkettőjük részéről.

Le sem pakoltak, csak beültek a kocsiba és elindultak falunézőbe, mert Viktória azonnal látni akarta a régmúlt idők itt tartózkodásának színhelyét. Emlékszik, elkezseredetten, szomorúan érkezett ide, mert

semmi nem úgy történt, ahogyan szeretete volna, de aztán később mindennel megbékélt, és végül is jóra fordultak a dolgok. A falu bemutatása közben, egyik ámulatból esett a másikba.

Az új találkozásokkor, újabb döbbenet érte, amint meglátta azt az óriási fejlődést, amin a falu ötven év alatt átment. Voltak részek, melyekre rá sem ismert, pedig azt az utat évekig, naponta kétszer tette meg. Már nem voltak az út mellett szántóföldek, lakatlan, pusztaságok, régi, kicsi falusi házak, mindenhol szép, modern épületek és üzletek nőttek ki a földből. Na és az új részek, ott már szinte „paloták” sora fogadta a gyanútlan látogatót. A rendezett, szép parkok szobraikkal, pihenésre csábították az arra sétálót. És a templom. Már az is van. Szép helyen, méltó környezetben. Kellett. Egyetlen település sem egységes egész, ha hiányzik az Isten háza.

Minden változott, csak az iskola nem. Igaz, épült egy másik, nagy, modern, de Viktória szívét az a régi dobogtatta meg. Persze itt is történt változás. Az udvarban már nincs bokáig érő homok, tele van fákkal, bokrokkal, és a tantermek is korszerűek, de az épület még a régi. A találkozót itt rendezték meg a volt diákok. Viktória némi megilletődöttséggel lépett be abba az iskolába, ahová oly sok emlék fűzte, s melynek ajtaját csaknem ötven évvel ezelőtt – úgy gondolta – örökre betette maga

mögött. S most mégis itt van, kedves, régi tanítványai gyűrűjében, akik még mindig szeretettel és tisztelettel veszik körül. Mosolyognak, dicsérik, történeteket mesélnek. Örömmel nyugtázza azokat a sikereket, amelyekről beszámolnak, amelyeket tanítványai elértek, köztük olyanokét is, akik igen komoly pozíciót töltenek be. Büszke is, mert úgy gondolja, hogy ebben talán egy kicsit az ő munkája is benne van. Elérfélt, de nem sír. Boldogan nyugtázza, hogy szeretetük iránta nem múlt el, hogy mégis csak tudott nyújtani nekik valamit, ami miatt megmaradt az emlékezetükben, ami miatt érdemes volt dolgozni, élni.

Késő este lett, mire véget ért a találkozó. A Nap már régen nyugovóra tért, helyét az ezüstösen világító Hold foglalta el. Sápadt fényét szétszórta a sötét égbolton és leküldte a földre is, az emberek nagy örömeire. A csillagok apró szikrákat vetettek, mint mennyi csiszolt gyémánt, és huncut nyári szellő simogatta meg, ebben a késő esti órában úton lévő arcát.

Catherine Clementis

Vélemény

Véleményem, hogy véleményt mondani csak arról szabad, ami azt megérdemli, de arról viszont kötelező. Nos, a minap, mint eddig is gyakran, szellemi-lelki felüdülésért fölkerestem Czagányi László tanár-író barátomat, aki a múltunk nagyon mély kútjának meregetőjeként egy olyan „merítéssel” (Ezer dabasi pillanat) ajándékozott meg, amelybe belekortyolni nemcsak üdítő élvezet, hanem küzdelmünkre erőt adó elixír is. A kortyolgatást nem véletlenül írtam, ugyanis az igazi nedűt egyből lenyelni nem, csak ízlelgetni szabad, mert aki egyszerre nyeli, annak ízt-zamatát nem érzi, legfeljebb csak berúg és másnap nem emlékszik semmire. Márpedig nekünk nemcsak kell, hanem kötelező is kortyolgatni azért, hogy ne csak múltunk s jelenünk, hanem jövődünk is legyen.

Sok ilyen tárgyú könyvet olvastam, de ehhez még csak hasonlót is keveset. Ezek nem szokványos frások, hanem művek, amelyekben a tudomány és a művészet egyszerre van jelen.

Az úgynevezett remekművek ilyenek, amelyek az élvezet mellett tudásunkat is gyarapítják. Ezek a művek teszik, hogy a két velünk született ösztön: a szerelem és a hazaszeretet emberivé fejlődjön és az élet meghatározó élményeivé váljon. Az első (a szerelem) két egyén közötti mindent legyőző vonzalom – omnia vincit amor. A második a szülőföld, a haza, a nemzet iránti, eget-földet rázó érzélem. Ez utóbbi kifejlődését segítik Czagányi László művei (Inárcs, Tatárszentgyörgy, Bugyi, Gyál története és az Ezer dabasi pillanat is). Ezért természetesnek tartom, hogy ott vannak nemcsak a családok, hanem mint példamutatók, az ország asztalán

is. Azt viszont parancsolóan szükségesnek tartom, hogy ott legyenek a tanári szobákban és osztálytermekben. Nincs fontosabb, hogy múltunk tárgyi örökségei mellett gyermekeink azt a szel-

lemiséget is megismerjék, amely ezt megteremtette és a jelenbe átörökítette. A nagyvilág igazi megismerése a mi kicsi világunk ismerete nélkül lehetetlen. Kell egy viszonyítási pont, amely vagy büszkeséggel tölt el, vagy a másik, a több utótlérésére, túlhaladására ösztönöz. A nevelőknek nem lehet nemesebb feladatuk annál, hogy tanítványaikkal ne csak megismertessék, hanem meg is szerettessék ezt a földet s ezt a népet, egyszóval a hazaszeretetre nevelés. Ez egyetlen gyermekből sem hiányozhat! Akiben ez nem él, az talajvesztetten, szív és értelem nélkül kóvályog a világban, s igazán boldog soha, sehol sem lehet.

Azért, hogy ilyen ember ne legyen, ezért születnek Czagányi László művei. Ő fáklyát tart elé, hogy ne lehajtott fejjel, a lábunk elé bámulva botorkáljunk-botladozzunk, hanem feltartott fejjel büszkén nézzünk a jövődöbe. Az a véleményem és üzenetem a szomszédoknak s a csüggedőknek: szomjukat oltani s reményt nyerni kortyolgassanak e források éltető vizéből. Végül őszintén kívánságom, hogy adjon a Mindenható mindnyájunknak boldog új esztendőt!

Dr. Toró Árpád

Új könyvtári szerzemények

DVD

Autók , Autók – Repülőgépek és léghajók, **Múmiák** – Az emberi test, **Vulkánok**

Szakirodalom

Mertiny Andrea: Állatkertek, **Reisach, Ulrike:** Európa, **Crummenerl, Rainer:** Tűzoltók, **Blum, Wolfgang:** Matematika, **Seiler, Signe:** A vadnyugat, **Übelacker, Erich:** A Hold, **Sielmann, Heinz:** Pókok, **Röbiger, Monika:** Az emberi agy, **Culik, Boric:** Pingvinek, **Kehnscherper, Jürgen:** A világ vallásai, **Barai Sue, Gaudet:** Szívhez szóló ajándékok, **Felsőoktatási felvéte-**

li tájékoztató, 2011, **Stahl Judit:** Gyors muffinok; Gyors házas ízek; Gyors húsos ételek, **Patchett, Fiona:** Nagy süti könyv gyerekeknek

Herrenknecht, Renate: Kötés egyszerűen, **Erne Andrea:** Teherautók markológépek és traktorok, **Csukovits Enikő:** Liliom és holló, **Kermode, Frank:** Shakespeare kora, **Iskolaválasztás előtt, 2011, Lukács Józsefné:** Itt a meleg, itt a nyár; Itt a tavasz, fut a tél, a kis méhecske nyögdcicsél, **Tames Richárd:** Shakespeare Londonja, **Forgács Zsóka:** Irány a sulí, **Dr. Csernus Imre-Pampurik Péter:** Felnőtt húsleves, **Ladics, Georg:** Görkorsolyázás, **Keleti Andrea:** Családi ízek

Szépirodalom

Petőfi Sándor: A helyiség kalapácsa, **Ibsen, Henrik:** Drámák, **Harris, Joanne:** Bársony és a keserű mandula; Csokoládé; Szerberbo, **Csokonai Vitéz Mihály:** Válogatott versek, **Shakespeare, William:** Romeo és Júlia, **Mezrich, Ben:** Véletlenül milliárdos, **Calvino, Italo:** Eleink, **Ulickaja, Ljudmila:** Életművésznők; Elsők és utolsók; Médea és gyermeke

Ifjúsági irodalom:

Stilton, Geronimo: A kalózmacska hájója, **Masanek, Joachahim:** A vad foci banda

Faldina Ágnes

Február-márciusi programjaink

FEBRUÁR

- 4. (péntek) Inárcsi Krónika (Dabas TV)
- 6. (vasárnap) borverseny az állomás melletti ideiglenes könyvtárban
- 12. (szombat) óvodai gyerekfarsang a Tolnayban a Rozmaring Nyugdíjasklub farsangi bálja
- 26. (szombat) iskolai farsangi bál a Tolnayban
- 18. (péntek) Inárcsi Krónika (Dabas TV)
- 25. (péntek) a nagycsaládos egyesület közgyűlése

MÁRCIUS

- 4. (péntek) Inárcsi Krónika (Dabas TV)
 - 5. (szombat) az szűk szülők bálja a Tolnayban
 - 12. (szombat) 16 óraker nőnap (szervező Zámbo Istvánné)
 - 15. (kedd) 17 óraker március 15-i ünnepség a Tolnayban
 - 18. (péntek) Inárcsi Krónika (Dabas TV)
- (igazgató)

A PIK első félévi programja

Kedves Barátaink, Túrázók, Gyerekek! Az iskola és a község eddig ismert programjaihoz igazodva, szeretnénk ismertetni az egyesületünk és a fűrkészek nyárig szervezendő programjait! Már most jegyezzétek fel ezeket az időpontokat, hogy biztosan ott lehessetek Ti is!

Február 2., 3., vagy 4. hétvégéjén téli túra (amit minden esetben megtartunk, ha nem lesz hó, legkésőbb a hónap utolsó szombatján) és a hó függvényében **erdei csúszka** a csévharaszi ősbórkásban. Kérjük, a jelentkezéseket le a telefonszámokkal együtt előre adjátok, hogy hó esetén a túra előtti napon értesíteni tudjunk mindenkit!

Március 26-án „Velünk eljuthatsz a csúcsra” – kirándulás, gyalogtúra a Kékestetőre.

Április 30-án „Itt a tavasz, újra vár az őszi madárvárta”, amit a selyemréti tanösvényen át, az öreghegyi pince-sorhoz vezető gyalogtúrával folytatunk.

Június 12-én falunapi biciklitúra (nem csak gyerekeknek, ismét várjuk a családok, baráti társaságok, kollektívák jelentkezését!)

Július 7-10. között újra meghirdetjük a nagyszerű **nyári túra tábor** nem csak gyerekeknek!

Programjainkra mindenkit nagy szeretettel vár a szervező PIK Egyesület nevében (06/20/323 1143)

Hirt Erika

A zeneiskolások karácsonyi koncertje

A zenei rendezvények sorában méltán kiemelkedik a karácsony, a szeretet, az ajándékozás csodálatos ünnepe. De ajándékot nem csupán kapni, adni is nagy öröm. Kinek miye van, azzal, mi a zenével szeretnénk megajándékozni a szülőket, a vendégeket és saját magunkat, zenetanárokat és növendékeket, mondotta – egy szép Juhász-vers után – a Cziffra György Művészeti Iskola 2010-es karácsonyi koncertjének bevezetőjeként Török György, az intézmény alapítója és nyugalmazott igazgatója. A koncertet, amit a felújítás alatt álló Zrumeczky helyett a Tolnay aulájában tartottak, most is nagy érdeklődés kísérte. Tanáraik irányításával az inárcsi kihelyezett tagozaton oktatott minden tanszak felvonultatta növendékeit a legkisebbektől a legnagyobbakig, a kezdeti próbálkozásoktól a professzionális szinten megszólaló zenekarokig ajándékozták meg zenei élménnyel a nézősereget.

A zeneszámok ezúttal a nagy ünnephez kapcsolódtak. Kovács Nelli zongorán, Jerzsele Zoli és Bozsik Levente tanámőjükkal, Tyelnyák Ljubával gitáron a Kiskarácsony, nagykarácsony kezdetű dalt adták elő. Laczi Kristóf az Örömdóval, Molnár Ferenc karácsonyi dalokkal mutatta be tudását szintetizátoron. Hogy hová juthatnak el néhány év zenetanulás után a növendékek, egyebek közt Szathmáry Eszter zongorista Fapapucs-táncán, Dombai Fatime gitárral kísért saját szerzeményű énekén és a Cziffra szárnyai alól kinőtt zenekarok produkcióján láthattuk.

Jerzsele tanár úr Szaxi Bandje – a dobnál ülő ifjú énekesnőjével, Nádas Barbarával – most is a tőle megszokott professzionális szinten szólalt meg, de az igazi meglepetést talán mégis inkább Szécsi Attila népzenei jelentették. Már a Szécsi Attila és Kerékgyártó Gergely tanárok s Nyíri Sámuel közreműködésével fellépő kezdők (Verba Leticia, Kosiba Marian, Kecskés Cintia) muzsikáján is meglátszott, hogy a modern zenének ma is méltó vetélytársa lehet a népzene. A koronát minderre a Pittyendáré együttes fergeteges előadása tette fel, mely Zorán közismert, Nyíri Nárcisz által énekelt számával (Kell ott fent egy ország) a népzenei más műfajbéli kiváló felkészültségének is bizonyosságát adta. A csoportok és a kis muzikusok végül a szolfézcsoporttal együtt tanáraik, Laczi Éva és Török György vezetésével adták elő karácsonyi dalokat, és vezettek vissza bennünket a közelgő ünnep hangulatához.

(tudósítónktól)

ÚJÉVI KONCERT

Miután mindenki a maga módján köszöntötte az új évet, lassan visszarázódtunk a hétköznapokba. Az új év második vasárnapján a művelődési ház és a katolikus egyházközség közös szervezésében vidám újévi koncerttel kívántunk minden inárcsi lakosnak boldog új esztendőket. A meghívott a Garázs Band hernádi együttes volt, melynek a környékből szinte minden faluból vannak tagjai. A zenekar művészeti vezetője az újhartyáni Tóth Antal, a Cziffra György Művészeti Iskola tanára. A 28 tagú együttes jó hangulatú egyórás koncertet adott. A zeneirodalom fülbemászó dallamait szólaltatták meg, és Harmincz Nóra dabasi énekest kísérték. A koncert óriási közönségsikert aratott! Háromszor is visszatapsoltuk a lelkes fiatalokat, akik adtak még egy kis ráadást. Ha a koncerten mülk, nekünk vidáman indult az új év!

(GA)

Holt tart a Zrumecky?

HALAD!

Már a tető is felkerült a művelődési ház bővítésére, az új rendezvényteremre és az új főbejáratra! A régi épületszámban belül már minden felismerhetetlen, de a gépészek, villanyszerelők nagyon dolgoznak. Készül az új víz- és csatornarendszer, épül a központi fűtés és az új villanyvezetékezés. Ezek nem látványos munkák, de mivel nagyon-nagyon gyatra állapotban voltak eddig, minőségi változást jelentenek a művelődési házat használók és a dolgozók életében. Nagyon várom már a tavaszi nyitást!

Golda Andrea

ÚJ MAGYARORSZÁG
VIDÉKFEJLESZÉSI PROGRAM
2007-2013

Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap:
a vidéki területekbe beruházó Európa

A női kézilabda őszi eredményei és tavaszi mérkőzései

Tisztelt Sportbarátok! Kedves Olvasók! Nem titkolt elégedettséggel nézegettük azt a két táblázatot, mely a Hírmondó karácsonyi számában jelent meg, és a női kézilabda, NBI/B keleti csoportjának állásáról, illetve csapatunk őszi eredményéről adott tájékoztatást. Kicsit jobban elmerülve a tizenhárom őszi mérkőzésünk részleteiben, megállapíthatjuk, hogy nincs okunk az elkeseredésre – sőt!

Igaz, volt három vereségünk – ebből kettő idegenben –, többek között a bajnoksápirás Gyöngyös és Csömör otthonában. Volt három döntetlenünk, köztük egy Szegeden, és kettő itthon (értsd Örkényben). Hét győzelmünk közül három idegenben, négyet itthon értünk el, köztük van az első helyen álló Hajdúnánás, a nagy rivális Bócs és a hihetetlen reménnyel küzdő Főgáz csapata. Tizenhét ponttal – a tavaly még NBI-es Kiskunhalással – állunk a harmadik-negyedik helyen, és mindössze négy ponttal maradunk le a tabella első helyén álló Hajdúnánás csapatától.

Igy beszélgetve az eredményekről, alig tudjuk értékelni ennek a jelentőségét! Pedig fantasztikusan nagydologról van szó! Van a legjobbaknak kiírt NB (nemzeti bajnokság), amelyben Győr, Fradi, Debrecen, Székesfehérvár stb. csapatai mérik össze erejüket. Ezt követi az NBI/B, a második vonal, ahol a harmadik- negyedik helyről várjuk a tavaszi folytatást. Nehéz helytállni ebben az erős mezőnyben, nehéz biztosítani a működési feltételeket, hiszen egy évben több ezer kilométert kell utaznunk (útiköltség), fizetni a távolról küldött játékosokat, zsúrielnököket, orvost, videóst, technikai kezelőt... Ennek ellenére a tiszteletre méltó támogatói kör, a községi önkormányzat és nem utolsósorban Örkény város

vezetésének sportszeretete biztosítja az NBI/B-s szereplés legalapvetőbb feltételeit.

Őszintén reméljük, hogy 2011-ben sem lesz ez másként, és – a színjátékosok és birkózók mellett – továbbra is kézilabdás lányaink vihetik Inárcs jó híret Budapesttől Szegedig, Egertől Bócsig, mindannyiunk örömére! Kérjük, látogassanak ki mérkőzéseinkre, biztassák csapatunkat, melyhez segíteni szeretnénk a mellékelt tavaszi sorsolással.

IN-ÖR-KC-elnök

A női kézilabda NBI/B keleti csoportjának tavaszi sorsolása

Dátum	Csapatok	iffi	felnőtt
II. 13	Inárcs-Örkény KC / Eszterházy KFSC-GMR	15 óra	17 óra
II. 19	Keckeméti NKSE / Inárcs-Örkény KC	18 óra	16 óra
II. 26	Inárcs-Örkény KC / Csömör KSK	18 óra	16 óra
III. 5	Hajdúnánás SC / Inárcs-Örkény KC	18 óra	16 óra
III. 13	Inárcs-Örkény KC / Gyöngyösi FKK	15 óra	17 óra
III. 20	Tápiószéle SE / Inárcs-Örkény KC	13 óra	11 óra
IV. 2	Orosházi Stílus SZK / Inárcs-Örkény KC	16 óra	18 óra
IV. 10	Inárcs-Örkény KC / Szeged KSE	15 óra	17 óra
IV. 16	Bócs KSC / Inárcs-Örkény KC	15 óra	17 óra
V. 1	Inárcs-Örkény KC / Csorvási SK	15 óra	17 óra
V. 8	Kiskunhalas NKSE / Inárcs-Örkény KC	16 óra	18 óra
V. 15	Inárcs-Örkény KC / Gyulai SE	15 óra	17 óra
V. 21	Főgáz MTE / Inárcs-Örkény KC	14 óra	16 óra

Látogatóban a falu legidősebb lakóinál

A karácsonyt megelőző napokban a polgármester úr a szociális és esélyegyenlőségi bizottság elnökével évek óta felkeresi a községben élő három legidősebb nyugdíjasokat, hogy köszöntse őket az önkormányzat nevében. Erre, vagyis három 91 éves lakótársunk meglátogatására 2010 decemberében is sor került.

Elsőként **Gula Istvánnét** köszönthette dr. Gál Imre polgármester és Faldina Ágnes bizottsági elnök. **Kamilla néni** lányával együtt fogadott és vendégelt meg bennünket, majd mesélni kezdett a régi időkről,

amikor még hosszú utat kellett megtennie gyalogosan a munkába. Ám ezt ő nem bánta, ma is szívesebben sétálna, ha tehetné, mint hogy buszra szálljon. Láthatóan öröm volt számára látogatásunk, nekünk pedig élmény volt hallgatni kedves történetét.

Ezután **Benkovics Istvánné Rozi néni** látogattuk meg, aki örömeiben sírva fakadt, amikor a polgármester úr és az elnök asszony virágcsokorral felköszöntötte. Süteménnyel és üdítővel, valamint meleg szívvvel vártak ők is bennünket, Rozi néni pedig örömmel mesélt nekünk családjáról, unokái-

ról, így az ő életének néhány részletébe is bepillantást nyerhettünk.

Végül **Burka Mihályné Marika néni**hez érkeztünk meg, aki szintén nagy szeretettel és kedvességgel fogadott bennünket. Mindhármunk számára jóleső érzés volt hallgatni a családjáról és mai életéről szóló élményeket. Szívünket megdobogtató érzés volt szavainak melegsége. Úgy hiszem, ezek a találkozások megerősítették, hogy ezt a hagyományt a jövőben is érdemes megőriznünk.

Prigyeniné Stöckler Virág

Anyakönyvi hírek

2010. november 27-től 2011. január 10-ig

Üszülötteink: Laborczfy Dénes és Várhelyi Nóra fia *Dénes*, Sas László és Csabai Mónika fia *Szabolcs*, Ditzmann Tamás és Ruzsovits Tímea lányai *Sára*, *Kyra* és *Zorka* (képünkön), Steigvald Attila és Klippel Ágnes fia *Zalán*, Buzás Zsolt és Bujdosó Erika lánya *Eszter*, Tóth János és Poór Veronika fia *Hunor*, Fuzsberger Tamás és Akácós Viktória fia *Ákos*.

Házasságot kötött Lukács Ferenc Zoltán (Isaszeg) és Demeter Erzsébet (Inárcs)

Elhunyt: ifj. Tóth Pál élt 46, Farkas Róbert élt 38, Újvári Lénárdné élt 80, Kloczka Pál élt 60, Zsolnai Márton élt 63, Balogh Ferenc élt 67 évet.

50 éves házassági évforduló! Horváth József és Guttyán Erzsébet december 3-án ünnepelték ötvenedik házassági évfordulójukat. Polgármester úrral otthonukban gratuláltunk a kedves házaspárnak. Ezúton is köszönjük, hogy izelítőt kaphattunk abból, mennyi mindent foglal magában az együtt töltött ötven év. Sok-sok szeretet, lelkesedést, fájló emléket s rengeteg örömet, de a legszebb talán az egész házasságot övező kölcsönös tisztelet és megbecsülés. Gratulálunk és kívánunk nekik egészséget és sok boldogságot!

Kovács Tímea anyakönyvvezető

DUGULÁSELHÁRÍTÁS

falbontás nélkül

szakszerű gépi tisztítás.

Fábián István, tel.: 06 20 317 08 43.

ÉPÍTÉSZ TERVEZÉST

(új építés, meglévő épület bővítése, átalakítása, tetőtér-beépítése, víz-csatorna bekötés stb.)

VÁLLALOK

T.: 29/378-143, 20/332-7430

SZÉPÜLJ MEG! FODRÁSZAT

Bollók Orsi mesterfodrász, szolárium, műköröm, talpmasszázs. Régi és új vendégeinket folyamatos kedvezményekkel szeretettel várjuk!
Inárcs, Széchenyi út 2/A. (a pékség mellett)
06 30 252 57 58; 06 20 331 88 15

Friss hírekért regisztrálj a www.inarcs.hu honlapon!

A lap következő száma március végén jelenik meg. A szerkesztőség minden lapszám esetén az **előző hó 20-áig** beérkezett **publikációs kéréseket tudja elbírálni**, és a megfelelő színvonalú (kért vagy megrendelt) cikkeket, hirdetéseket legkésőbb a **tárgyhó 5-i lapzártáig** elfogadni. A publikációs kérelmek, az elkészült frások kézírata és fotói valamint az ingyenes nekrológok és köszönetnyilvánítások frásban (s ha lehet, CD-n) a polgármesteri hivatalban Róth Jánosnéval adhatók le (vagy név és cím feltüntetésével e-mailen az in.uj.hirm.szerk@freemail.hu címen küldhetők be), a hirdetések kérelme, leadása és alábbi tarifa szerinti kifizetése Golda Andrea igazgatónál a művelődési házban. Valamennyi frásra „Az Inárcsi Új Hírmondó formái, tartalma és etikai szabályai” c. dokumentum szempontjai az irányadók, mely Róth Jánosnéval vagy a szerkesztőtől a fenti e-mail-címen kérhető. (szerk.)

A színes hirdetések tarifái számonként				
Jele	mérete	megjelenéssel a faval Ft		
		egyszeri	1/2 éves	1 éves
A	A/4	50.000	47.500	45.000
B	1/2 o.	30.000	28.500	27.000
C	1/4 o.	20.000	19.000	18.000
D	1/8 o.	10.000	9.500	9.000
E	1/16 o.	7.000	6.600	6.300
F	1/32 o. (apró)	4.000	3.800	3.600

(Köszönjük, hogy hirdetésével szponzorálja lapunkat!)

Pest megyei hírek

Véradás a megyeházán

Pest Megye Önkormányzatának Hivatala és a Magyar Vöröskereszt január 13-án délelőtt tértésmentes véradást szervezett a Megyeházán a pesti megyeháza Nyáry Pál konferenciatermében.

Emlékmű-avatás Dabason

A doni áttörés emléknapijának alkalmából január 13-án 17 órai kezdettel II. világháborús emlékművet avatnak Dabason a régi református temető sarkán, a Dr. Halász Géza Szakorvosi Rendelőintézet parkolójának végén. A szoboravatást egy fáklás felvonulás előzte meg, mely a Martinovics téri I. világháborús emlékműtől indult, az ünnepség után pedig 18 órától kulturális műsor várta az érdeklődőket a városháza nagytermében. (További információk a www.dabas.hu honlapon)

Kunfalvi Viktor

PRESSMAN

NYOMDAIPARI BT.
DABAS-SÁRI ROZMARING U. 22.
TEL./FAX: 29/365-564

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik

Balogh Ferenc

gyászszertartásán részt vettek, fájdalomunkban osztoztak és utolsó útjára elkísérték

– a gyászoló család –

A központi orvosi ügyelet hétfőeken, ünnepnapokon 24 órán át, hét közben pedig 16 órától reggel fél 8-ig a 06-30-244-2212 számon érhető el. Sürgős esetben a 104 számon a mentőállomás hívható. A fogászat hétfőtől csütörtökig 13-18, kedden és szerdán 8-12, pénteken pedig 8-11 óráig rendel. Az állatorvosi ügyelet rendje Dabas 2. körzetében a polgármesteri hivatal előtti táblán olvasható. Hét közben dr. Rausch Ferenc hétfő-kedd, csütörtök-péntek: 18-19:30, szerda: 19-20, szombat 14-15 óráig rendel.

E számunk szerzői

Czagányi László tanár, Csontos József ref. lelkész, Faldina Ágnes kg.-i képviselő, könyvtáros, Faragóné Mile Edit óvónő, dr. Gál Imre polgármester, Garajszki Jánosné klubvezető, Golda Andrea művház.-ig., Göndör Ákos jegyző, Gugyerásné Dunay Ildikó óvónő, Hirt Erika egyesületi elnök, Joó Mária tanár, Kiss Lászlóné isk. igazgatóhelyettes, Hegyiné Kliment Katalin tanár, Kovács László egyesületi elnök, Kovács Tímea anyakönyvvezető, Krizsán Sándorné egyesületi elnök (interjú), Kunfalvi Viktor megyei sajtóreferens, Lauter György, s. r. kat. egyhkg. világi elnöke, Majercsik Ferenc ckő-elnök, Német Zsuzsanna r. kat. hitoktató, Prigyeniné Stöckler Virág hivatali főmunkatárs, dr. Toró Árpád orvos-közirő, Ulicska Hajnalka rehabilitációs menedzser, Vibling Géza r. kat. egyháztanácsstag, Vincze-Tóth Éva szülő, Vörösné Blahó Rózsa tanár, Zámbo Istvánné kg.-i képv., egyesületi elnök (interjú). A fotókat Galli Zsolt, Golda Andrea, Talapka István és a szerzők készítették, az frások számítógépre tételében Róth Jánosné és Várnagy Judit segítette. Valamennyiük munkáját ezúton köszöni, és további együttműködésüket kéri dr. Gál Imre polgármester.

INÁRCSI ÚJ HÍRMONDÓ

Inárcs község önkormányzati, kulturális és közéleti folyóirata. Megjelenik évi tíz alkalommal 1.650 példányban térítés nélkül, költségvetési támogatásból. Lapalapító: Inárcs Község Önkormányzata (Inárcs, Rákóczi u. 4.), eng. sz.: B/PHF/640/P/91. Kiadja a Pressman Nyomdaipari Bt., felelős kiadó Bálint Ferenc ügyvezető igazgató. Szerkesztő Czagányi László, a szerkesztőbizottság tagjai: Blahó Józsefné, Golda Andrea, Sebján Györgyné, Ulicska Hajnalka. Készült a Pressman Nyomdaipari Bt. gondozásában, Dabas (telefon: 29/365.564, GSM: 06-30-9-403-139).

Mikulás a táborban, karácsony az óvodában

A PIKE Mikulás-város erdei túráját a Puncs bazárral karöltve másodszer rendezte meg. Az időjárás miatt a helyszín az INSZE erdei táborába került, ahova Farkas László varázsolta járhatóvá az utat. A túrára, melynek pihenőin most is Sebján tanár úr mesélte vadásztörténeteit, közel negyvenen indultak el a csipős hidegben, a kisebbek a gázpasztánál csatlakoztak hozzájuk. A táborban szendvics, süti, meleg tea és forralt bor fogadta a csoportot, mely közel kétszázra gyarapodott. A rőzsegűjítés, Mrázné D. Teréz tréfás vetélkedője és a KB 35. műsora után a táborútnél Mikulás-dalokkal várták a „diszvendéget”. Öt óra körül ő elő is toppant két kedves, csinos krampusza kíséretében, a gyerekek pedig úgy megröghanták, hogy moccanni is alig tudott. Feneketlen zsákjából csaknem 170 gyerek kapott ajándékot, amit kis műsorral köszöntek meg. A Mikulás végül a többi gyermekhez, ők meg egy kis éjszakai túrára indultak, és szép emlékekkel tértek haza. A december 5-i rendezvénynek több mint harminc támogatója volt: az önkormányzat és a Puncs bazár mellett többek közt a Kárikker Kft., Táder Lajos, Szabó Géza, Kiss Árpád és Novák Miklós családja. A Szent Miklós-legenda, mint most is láttuk, addig él, amíg az önzetlen segítség, az ajándékozás szeretete nem hal ki az emberek lelkéből!

Hirt Erika

A Boglárka Néphagyományörző Óvodai karácsonyi ünnepségei – néhány héttel a Tolnay aulájában tartott közös Mikulás parti után, melyről a Hírmondó is beszámolt – óvodánk mindkét egységében, a József utcai régi és a Hunyadi utcai központi intézményben is csoportonként zajlottak. A néphagyományokat követve addig persze sok minden történt. Szent Andráskor a disznóölés tartotta lázban a gyerekeket, aztán cseresznyefaágakat tettek a vízbe, mely karácsonyra kivirágzott, majd Luca-búzákat ültettek, hogy jövőre jó legyen a termés. Mikulás után hétről hétre minden csoport adventi koszorúján kigyulladt egy-egy újabb gyertya, jelezve a karácsony közeledtét. A kézműves délutánonként a szülők is beültek a gyerekek közé, hogy közösen készítsenek dekorációt és ajándékokat: gyöngyöt fűztek, agyagból formáztak, színes papirlapok segítségével szép képeket állítottak össze. Az óvónénik vezetésével minden kis közösség megtanulta műsorát, énekeket, verseket, pásztorjátékokat. Mire elérkeztek a negyedik gyertya meggyújtásához, ünnepi díszbe öltöztek a fenyőfák és a csoportszobák. A csoportok vendégeket is hívtak a nagy napra és betlehemes játékkal kedveskedtek nekik. A karácsonyfa alatt, az önkormányzat támogatásával – amit ezúton is megköszönünk – ajándékok várták a gyerekeket. A Jézuska születését ünneplő előadásuk után megszólaltak a csengők, ők pedig csillogó szemmel, megszeppenve keresgették a jelüket a fa alatt sorakozó csomagokon. A csoportszoba dugig megteltek a rokonokkal, akik meghatottan hallgatták verselő, karácsonyi dalokat kántáló, betlehemező vagy épp a „hópelyhek táncával” kedveskedő csemetéiket. Ők pedig boldogan mutatták, díszes kis csomagjaik milyen meglepetést rejtettek, végül az új csoportjátékokat próbálták ki. Gyermek és felnőtt örömmel majszolta a saját készítésű mézes sütit, melyhez frissítőt is kaptak. Az óvoda aztán elcsendesedett, a gyerekek pedig család meghittebb karácsonyestjén ünnepeltek tovább.

(G.D.I. – F.Á. tudósításai alapján)

DIÁK HITEL

CSAK LAZÁN!

Örkényi Takarékszövetkezet
2377 Örkény Kossuth L.u. 34/a Tel.:06-29/510-010
www.orkenyitksz.hu

Ezt nekünk találták ki!

DIÁKKÁRTYA

Részletes információért kérjük, keresse fel kirendeltségeinket!

Örkényi Takarékszövetkezet
2377 Örkény Kossuth L.u. 34/a Tel.:06-29/510-010
www.orkenyitksz.hu

Főzzünk együtt játszóteret!

Az Unilever Magyarország Kft. által 2007-ben elindított „Delikát 8 Főzön játszóteret” programja keretében 24 biztonságos játszótér készült el hazánkban. Ezzel a Delikát 8 az ország legnagyobb nem állami játszótérépítője lett. Az idén is meghirdetett programban újabb nyolc település kap lehetőséget játszótér fejlesztésére, felújítására vagy építésére.

Inárcsiak, fogjunk össze! Főzzünk mi is egy új játszóteret gyermekeinknek! Fogjunk össze és gyűjtsük össze az eddig a papírkosárba dobott delikátos zacskókat! Legyen gyerekzsivajtól hangos a mi játszóterünk is! **Beküldési határidő:** 2011. május 15. **Inárcsi gyűjtőhelyek:** 1. Centrum ABC, 2. Park Papír, 3. Reál Élelmiszer, 4. Szabó-bolt, 5. Zöldség-gyümölcs bolt, 6. Boglárka Néphagyományőrző Óvoda, 7. Tolnay Lajos Általános Iskola, 8. védőnői szolgálat, 9. polgármesteri hivatal, 10. Puncs bazár, 11. Marika virágbolt. **Gyűjtsük együtt a vonalkódokat!** Köszönettel egy inárcsi anyuka:

Vincze-Tóth Éva

Íde szeretnénk játszóteret!

DELIKÁT 8

EGY CSIPETNYI OTTHON